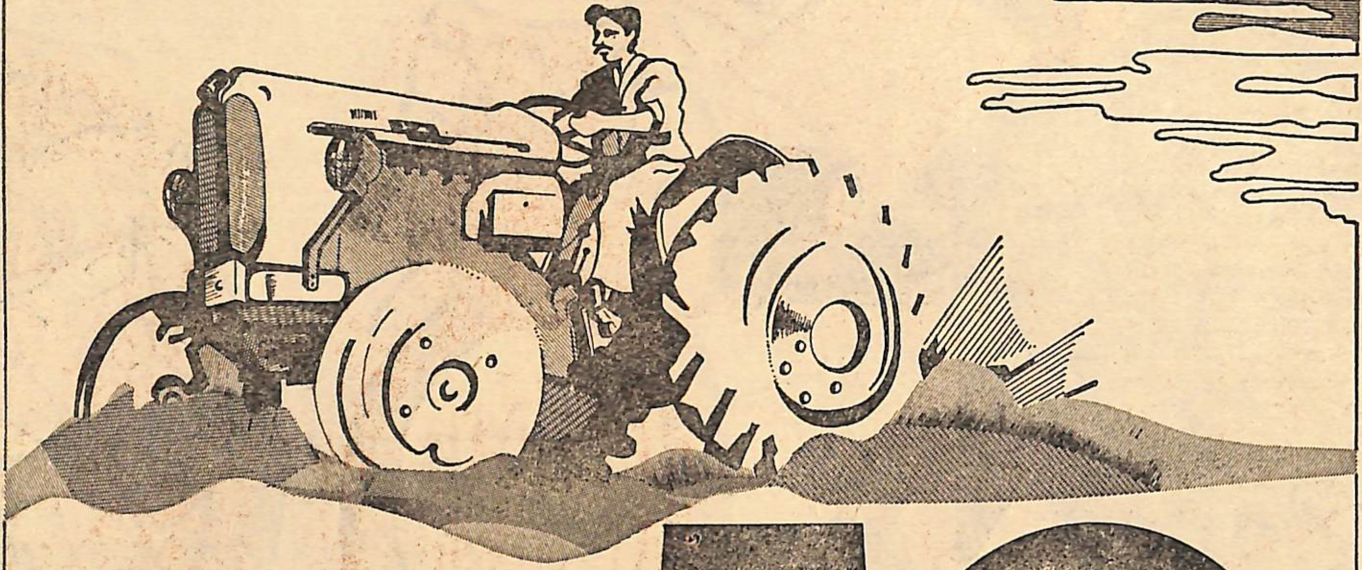
17-77

— Bu açacak, bu kapak...
Bu açacak, bu kapağı açacak!

YURT EKONOMİSİNİN TEMEL DAYANAĞI

50

milyarı
aşan plâsmanları ile...

CELAL

T.C. ZİRAAT BANKASI

Ak—146

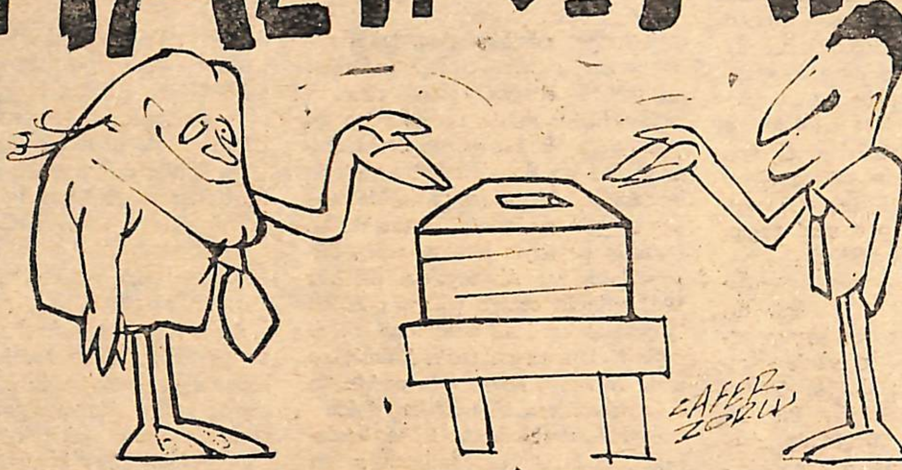

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 55 — Cilt : 32 — Sayı : 17 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 20 Nisan 1977 — Fiatı 250 Kuruş

HAZIR_AN

— Seçimler Haziran'da —

HER ŞEY YOLUNDA ŞİMDİ

ERKEN seçim kararı alındı, ayağımız suya erdi. Bir iki ufak tefek sorun dışında her şey yolunda. Bakınız neler başarıldı:

İlgili komisyon, Lockheed ve mobilya yolsuzluk konularında «arş ileri» diyebildi sonunda. Gerçi MSP'nin mehter takımı son anda fikir değiştirip gensoru önergesine karşı çıktı ama, olsun.

Demirel, «Her hesabı vermeye hazırız,» dedi. Gerçi bir yandan da «Pilâvdan dönenin kaşığı kırılsın!» deyip hesap mesap vermeden sonuna dek gitmeye kararlı görünüyor ama, olsun. Başka ülkelerin başbakanları bu tür söylentilere dayanamayıp istifa ediyorlar ama, olsun.

İşadamlarımızın ödedikleri vergiler açıklandı. Hazineye giren milyonları ardarda sıralanmış görmek ne hoş! Nezih Dural gibi tutuklu bir işadamının bile 41 milyon lira vermiş olması göz yaşartıcı. Gerçi vergi kaçakçılığı rekortmenlerinin listesini hiçbir gazetede görmemiz olanağı yok ama, olsun.

Bakanlar Kurulu Şaban Karataş'ın görevden alınmasını kararlaştırdı. Gerçi ilgili kararnamenin birer birer tüm bakanlara imza ettirilip yürürlüğe girmesi geciktikçe gecikiyor nedense ama, olsun.

Açılan tazminat davaları Karataş aleyhinde sonuçlanmaya başladı. Eninde sonunda sap gibi açıkta kalacak olan bu MC destekçisi, dört ortaktan hiçbirine yeterince yaranamamışa benzer. Durumu şimdiden içler acısı. İleride benzer biçimde davranmak isteyeceklerin kulağına küpe olsun. Gerçi pusulayı şaşıran küpeyi müpeyi sallamayıp yapacağını yapar ama, olsun.

Seçim yasası uyarınca Adalet, İçişleri ve Ulaştırma Bakanlıklarına bağımsızlar getirildi. Gerçi eski bakanların yaptıkları atamalar ve ayrılmadan önce yayımladıkları genelgeler daha birkaç ay eski tasla eski hamamı yürütür ama, olsun.

Dünya kamuoyu erken seçim kararını sevinçle karşıladı. Gerçi Ege, Kıbrıs, Ortak Pazar, ambargo gibi sorunlar askıda ve Ermeni tehditleri gibi tatsızlıklar sürüp gidiyor ama, olsun.

Türk-İş bu yılki kongresinde, destekleyeceği siyasal partiyi saptama çalışmalarına oturdu. Gerçi geçen yıldan bu yana atılmış hiçbir kesin adım görmüyoruz ve bu yılki seçimlerden önce de hangi partiyi destekleyeceklerine karar verebileceklerini pek sanmıyoruz ama, olsun.

Seçimlerin güvenlik içinde yapılabilmesi günün en önemli konusu oldu. Herkes herkesi ölçülü davranmaya çağırıyor. Gerçi komando gösterileri, saldırılar, kimin işi olduğu bir türlü bulunamayan öldürmeler falan sürüp gidiyor ama, olsun.

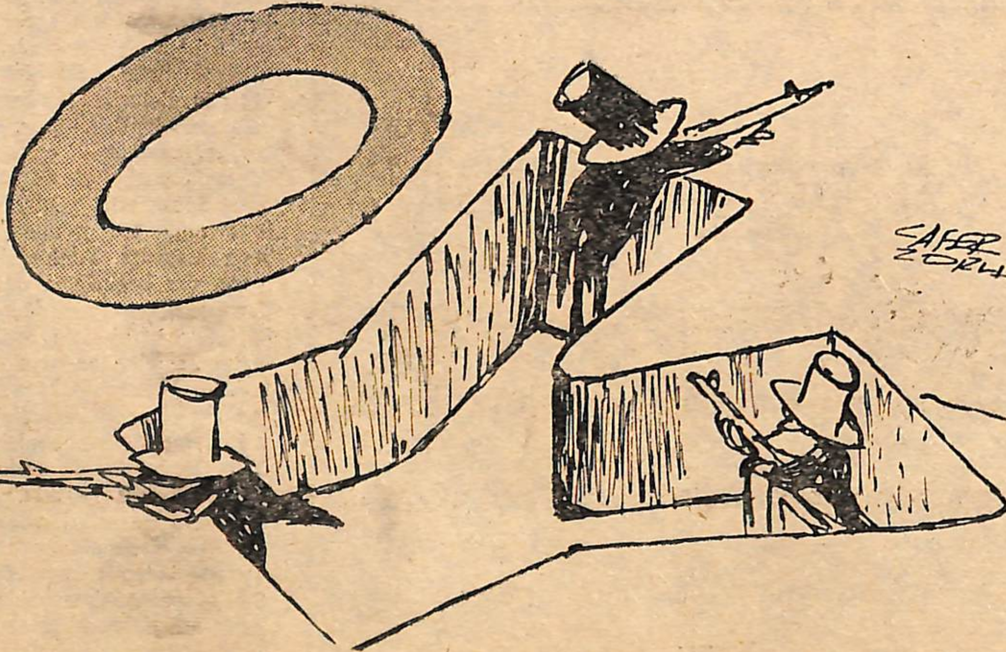
Erbakan, «MSP Ordusu sipere girdi,» dedi. En iyi saldırının savunma olduğunu düşünüyor belli ki. Daha önceden de «MSP teşkilâtı alarma geçti,» demişti. Genellikle dediğini yaptırıyor adam. Gerçi çoğu zaman ne dediği pek anlaşılmıyor ama, olsun.

Bu seçimde ilk kez oy kullanacak olan genç seçmenlerin sonuç üzerinde etkili olacakları söyleniyor. Bu iyi. Gençlik ileriye yöneliktir. Gerçi akıncılarla komandoların bu gençlerin ne kadarının beynini yıkamayı başardıkları önceden bilinemez ama, olsun.

Ortalık savaş alanına dönmüşken bir - iki hafta içinde sağlanan önemli gelişmeler yüreğimizi umutla doldurdu. Her şey yolunda şimdi.

Gerçi buna inanmak çok zor görünüyor ama, olsun.

AKBABA

SİPER!...

2000 Yılında Almanya

• MUZAFFER İZGÜ •

YIL 1977 : Almanya, Amerika Birleşik Devletlerinin kuyruğuna yapışmağa karar verdi. Bundan böyle Almanya, dış siyasetini Amerika'ya göre ayarlayacak. Amerika devletinin kara dediğine kara, beyaz dediğine beyaz diyecek. Ayrıca iki devlet arasında ikili anlaşmalar da yapılmış olup, Almanya bu ikili anlaşmalardan sonra Amerika devletine birtakım üsler verecek. Bu üslere karşılık da Amerika Almanya'ya süttozu, domuz yağı verecek... Bu cümleden olmak üzere, bundan bir hafta önceki Birleşmiş Milletler toplantısında Almanya delegesi, hep Amerika Birleşik Devletleri delegesinin eline bakmıştır. Amerikalı delege elini kaldırınca Alman delegesi de elini kaldırmıştır. Alman delegesinin yanlışlıkla bir konuda el kaldırdığını gören Amerikan delegesi, kaşıyla gözüyle işaret ederek, Alman delegesinin elini indirtmiştir. Sonradan özür dilemek için Amerikan delegesinin yanına giden Alman delegesine, Birleşik Devletleri delegesi, seni gidi seni yapıp, hafifçe kulağını çekmiştir.

YIL 1980 : Almanya'da köylerden şehire büyük bir akın başlamıştır. Bilhassa Almanya topraklarının verimsiz bölgelerinde oturanlar, çoluklarını çocuklarını alıp, büyük şehirlere akın etmektedirler. Bu yüzden konut sorunu büyük bir problem olmaktadır. Ama, göç edenlerden akıllı bir Alman vatandaşı, bir gece, önüne çıkan bir bahçeye, briketle ev yapınca ve bu evi de sabaha dek çoluğunun çocuğunun feragatle çalışmaları sayesinde bitirince, Almanya'da yeni bir yerleşme stili doğmuştur. Alman makamları bu yerleşme stiline gecekondu demektedirler. Bu gecekonduyu gören, diğer göçzedeler de buldukları bahçelere, boş arsalara gecekondular yapmağa başlamışlardır. Gecekonduların çoğaldığını gören Alman yetkilileri, toplanarak derhal bir karar almışlar, ve gecekonduların yıkılmasına karar vermişlerdir. Yalnız, yıkım kararı alınan gecekondu sahipleriyle güvenlik kuvvetleri arasında tartışmalar, çatışmalar olmuştur. Yıkılan gecekonduların yerine, sabaha dek yenilerinin yapıldığını gören Alman yetkilileri, gecekondulara tapu vermek, hattâ gecekonduların olduğu yerlere su ve elektrik götürmek zorunda kalmışlardır. Beş yıl içerisinde Münih, Berlin, Frankfurt gibi büyük kentlerin yanında on binlerce gecekondu yapılmıştır.

YIL 1985 : Almanya'da Hans isimli akıllı bir Alman vatandaşı dolmuşçuluğu icat etti. Dolmuşçuluk adı üzerinde doldurmak demektir. Hans isimli Alman vatandaşı çürük arabasıyla bir gece evine gelirken, yolda bulduğu tüm ördekleri arabasına almış, sonra da bunları belirli yerlerde ekerken, herbirinden ayrı ayrı paralar almıştır. Bu işin çok kârlı olduğunu gören Hans, devrisi günü işine gitmeyip, yolda bulduğu ördekleri taşımağa başlamıştır. Kazancın büyük olduğunu gören bazı açıkgözler de Hans'ı taklit etmeğe, minibüslerine, taksilerine yolcu almağa başlamışlardır. Bu işe ilk önayak olan Hans'ın yağmurlu havalarda, ördeklerden iki misli para aldığını gören öteki dolmuşçular da Hans'ı taklit etmeğe başlamışlardır. Almanya'da dolmuş sayısı günden güne artmaktadır. Dolmuş sayısıyla birlikte artan birşey daha var Almanya'da. İlk kez 1983 yılında ortaya çıktığı görülen işportacılığın kim tarafından icat edildiği bilinmemektedir. Yalnız, şu anda Almanya kentlerinin cadde ve sokaklarını bu işportacılar doldurmuş bulunmaktadırlar. Köşe başlarında, hıyar, kabak, patlıcan satan bir yığın gezgin satıcı da türemiş olup, bu satıcıların işportacılardan sonra ortaya çıktığı savlanmaktadır. Çok yakın zamanda Alman belediye zabıta memurlarıyla, bu gezgin satıcılar arasında bir anlaşma imzalanmıştır. Bu anlaşmaya göre, gezginciler kaçacak, belediye zabıta memurları da kovalayacaklardır.

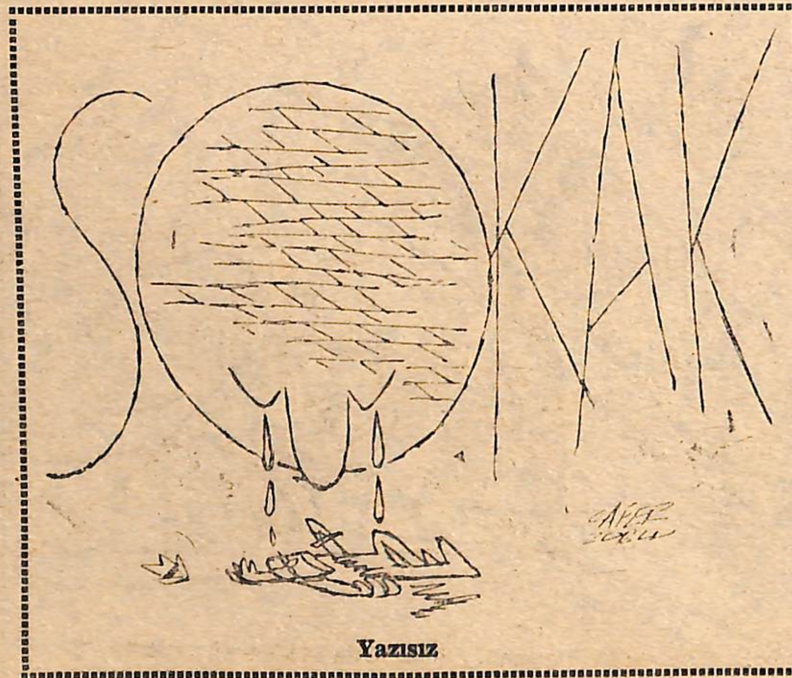
YIL 1990 : Almanya'da son yapılan üniversite sınav sorularının çalınmış olduğu savlandığı halde, yine de bu yıl iki milyon öğrenci üniversiteye girememişlerdir. Ama Alman Başbakanı radyo ve televizyonda yaptığı bir konuşma da, «Hiçbir öğrenci açıkta kalmayacaktır» demiştir. Televizyonda, hemen Başbakanın yanında dinelmekte olan Milli Eğitim Bakanı, boyuna kafasını sallamıştır. Kafanın sallanmasından rahatsız olan bir kameranman Milli Eğitim Bakanının bir ara başını tutmuşsa da, bırakır bırakmaz, bakan yine başını sallamağa devam etmiştir. Bu konuşmadan sonra açıkta kalan öğrenciler için yavkur kurulmuştur.

Bu arada Alman Başbakanı ülkede büyük kalkınma hamleleri yapılacağını söylemiştir. Bu cümleden olmak üzere, Almanya'nın tüm eski fabrikalarını yıkarak yerlerine montaj fabrikaları kurmağa karar verdiği öğrenilmiştir. Montaj sanayinin hızla geliştiği Almanya'da, ciklet fabrikalarının kurulmasına da büyük önem verilmiş, Başbakan, 1993 e denli, ülkede sekiz büyük ciklet fabrikasının daha açılacağını vatandaşlarına müjdelemiştir. Ayrıca, Başbakan, et diyen vatandaşlara, ciklet çiğnemelerini salık vermiştir. Ülkede et fiyatları, peynir fiyatları görülmemiş derecede artmıştır. Vatandaşın et sıkıntısı çektiğini gören bazı ulussever vatandaşlar ülkedeki atları itleri toplayarak kesmeğe başlamışlardır. Başbakan, gaza tuza beze zam yapılmayacağını bir konuşmasında sırıtarak söylemiştir. Almanya'da bu üç beyazın çok önemli olduğu herkes tarafından bilinmektedir.

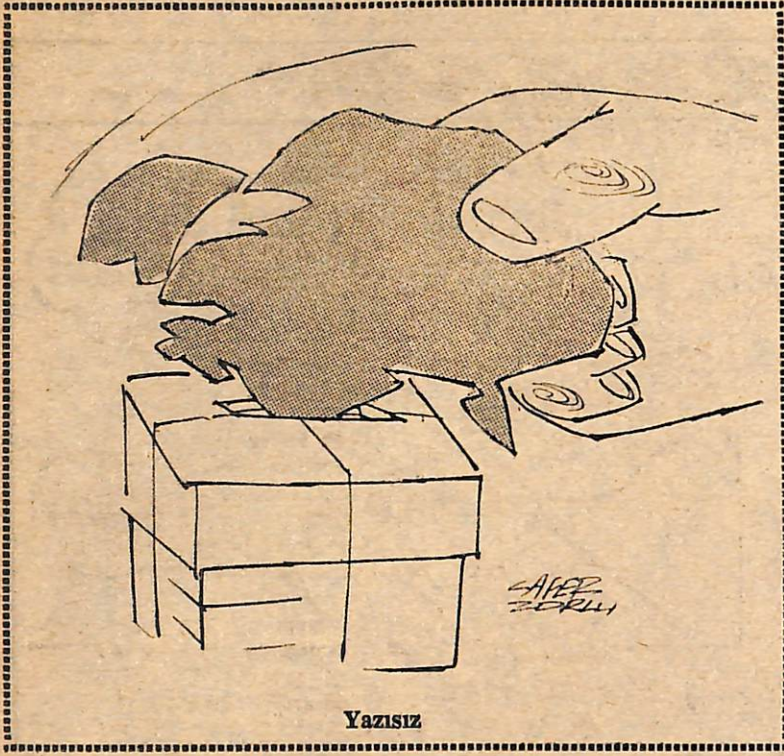
YIL 1995 : Almanya, yabancı ülkelere işçi göndermeğe karar vermiştir. Ülkede karnı doymayan vatandaşlar için, Alman Başbakanı, «Yollar açık, isteyen istediği yere gidebilir» demiştir. Almanya'da bunun üzerine bir dış göç başlamıştır. Alman vatandaşlarının kimisi başka Avrupa ülkelerine, kimisi de Avustralya'ya dek iş aramak için gitmişlerdir. Çalışma Bakanı, geçen gün yaptığı konuşmada, dört milyonuncu işçiyi yurt dışına gönderdiklerini övünerek ve sevinerek belirtmiş olup, «İnşallah ilerde bu sayıyı kırk milyona çıkaracağız» demiştir. Alman iş ve işçi bulma kurumlarının önünde kilometrelik kuyrukların görüldüğü söylenmektedir. Alman Başbakanı, çok yakında Libya ile de bir anlaşma yapılacağını, ondan sonra Alman vatandaşlarına Afrika'nın da kapısının açılacağını söylemiştir. Ortak pazarda kendisine yüz verilmeyen Almanya, işçilerinin serbest dolaşımlarını sağlamak için şu anda kendisine Afrika'yı seçmiş bulunmaktadır. İsteyen Alman vatandaşı, Libya'ya ayak bastıktan sonra, ta Güney Afrika'ya dek istediği Afrika ülkesinde elini ardına atıp dolaşabilecektir.

YIL 2000 : Almanya'da Millî Cephe iktidara geçti. Millî Cephe, dörtlü bir koalisyon olup, Başbakanlık görevini Sülmanans yapmaktadır. Ayrıca, Millî Cephe, Necmettinkof, Turhanik ve Keştürkkurtis görev almışlardır. Milî Cephe e-henkle Alman milletini yönetmektedir. Bu arada hergün bir iki genç erkek ve genç kız öldürülmektedir. Bu işle görevlendirilen Komandisler görevlerini tam olarak yapmakta, Keştürkkurtis'in önünde saygı ile eğilmektedirler. Hitler'in mezarına sevgi ve saygı bir anda artmış olup, topluca saygı gösterilerinde bulunulmaktadır. Necmettinkof, temel atma işlerini üzerine almış olup, nerede el ayası denli boş yer görse, oraya bir cam çivisi sokmakta, çiviyi sokarken nutuklar atmakta, trilyon marklardan bahsetmektedir. Başbakan Sülmanans eskiden beri barajlar kralı olduğundan, her yere baraj temelleri atmakta, su arklarının, fıskiyelerin önlerine kiremitler koyarak barajlar yapmaktadır. Bu arada, yıkılan dört direk için ancak, iki ayda bu direklerin yerlerine konulacağını söyleyen ilgililer bu yüzden ülkede elli gün elektrik kısıtlaması yapılacağını söylemektedirler. Ülkedeki şom ağızlı muhalifler, dört direği, iki ayda yerine diken iktidar, yüz baraj ancak dört yüz yılda yapabilir diyerek, sözüm ona muhalefet yapmaktadırlar. Yardımcılardan Turhanik, dar boğazların adamı olduğundan, dar boğaza düştüğünde ülkeyi kurtarmak için tetikte beklemektedir. Ülke çorbaya dönmüştür, işsizlik, vurgunculuk, mobilya yolsuzlukları, uçak yolsuzlukları alıp yürümüştür. Ama bunlara karşın Millî Cephe dimdik ayakta durmaktadır. Hükümet ayakta durmaktadır ama, vatandaşlar, ev kiralarından, hayat pahalılığından, can güvensizliğinden çoktan ölmüşlerdir. Son günlerde Almanya'da bir erken seçimden bahsedilmektedir.

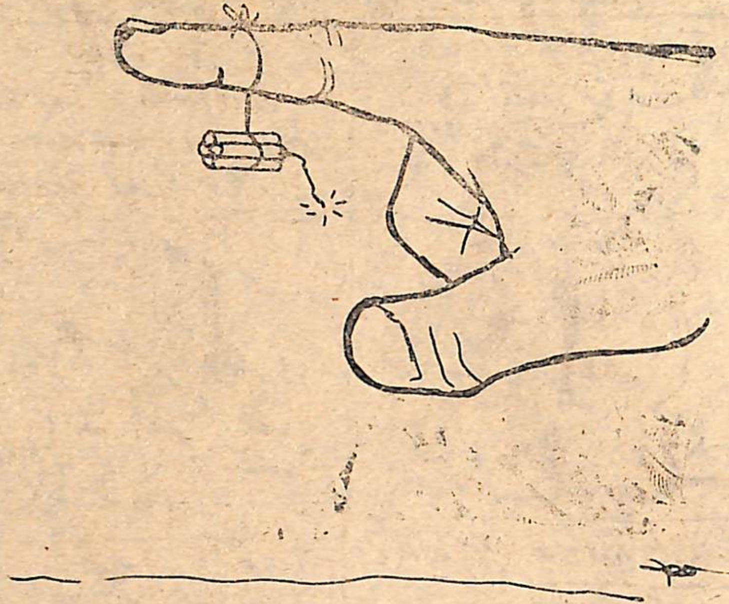
İşte Almanya'nın 2000 yılındaki durumu budur.

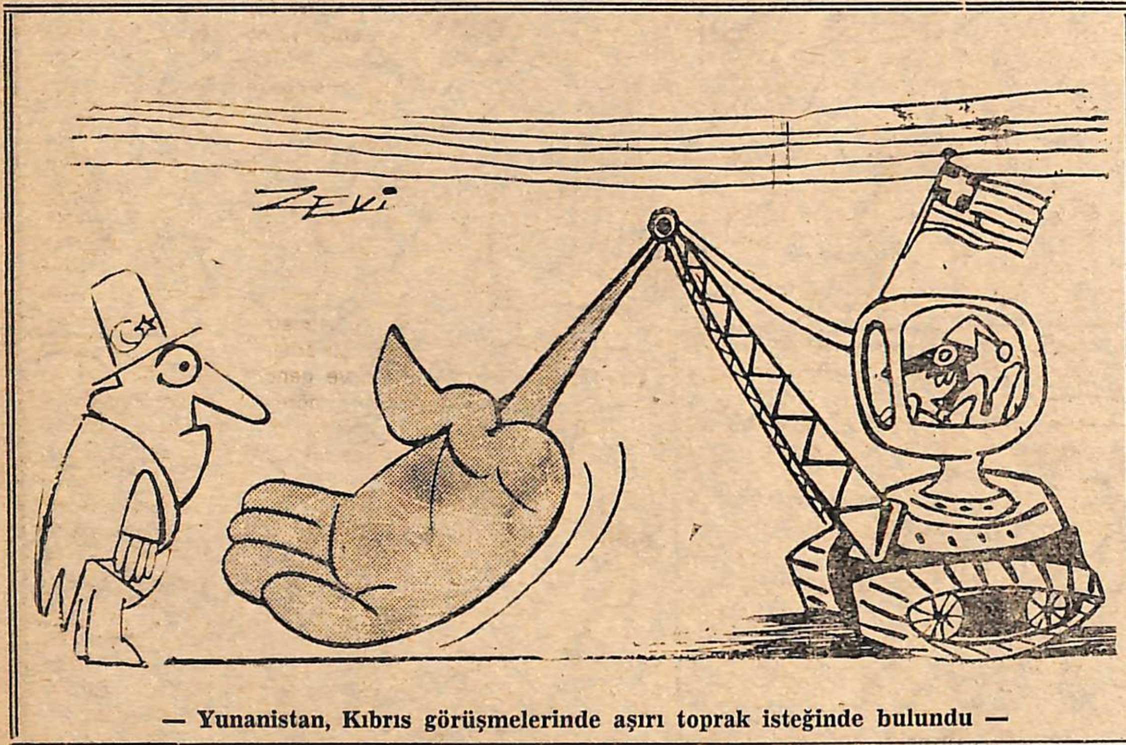
Yazısız

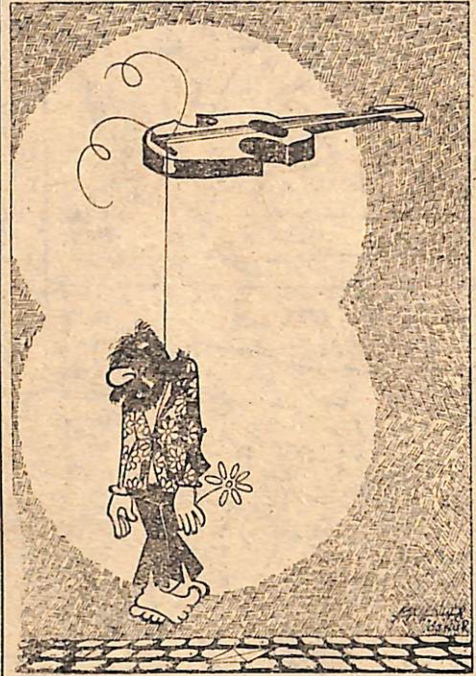
Yazısız

Yazısız

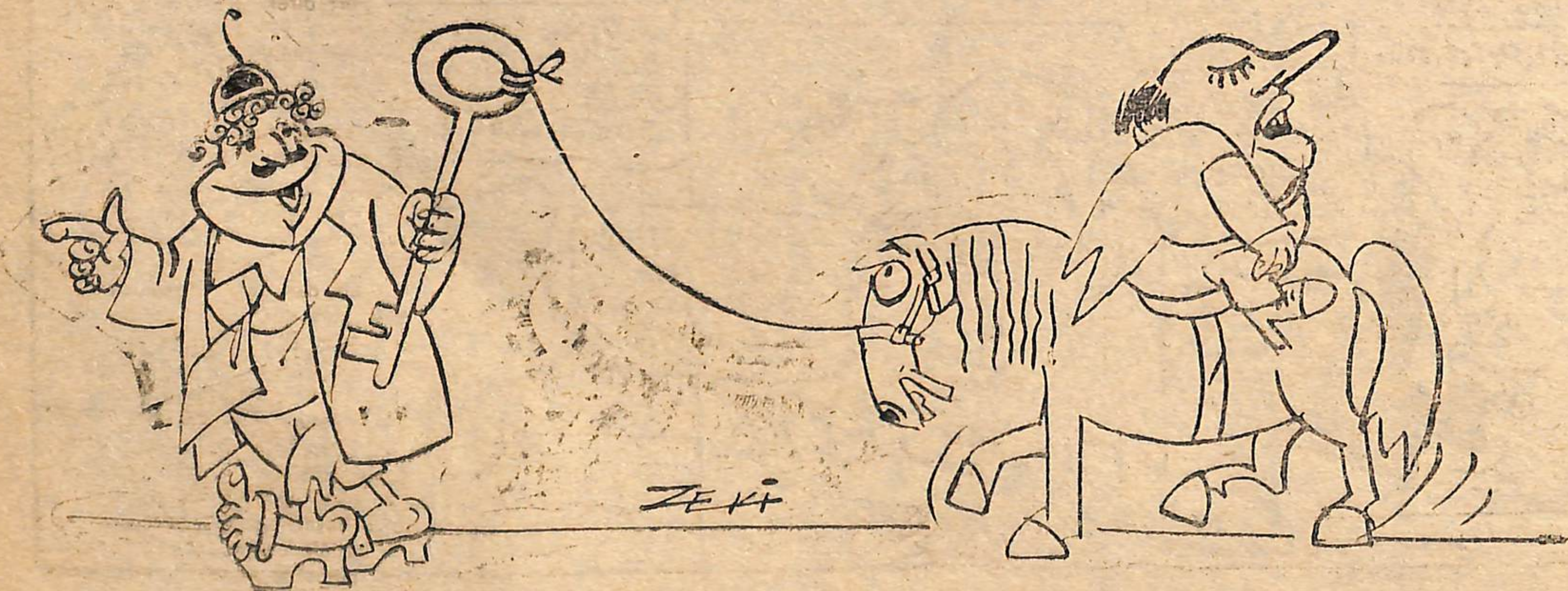

— Yunanistan, Kıbrıs görüşmelerinde aşırı toprak isteğinde bulundu —

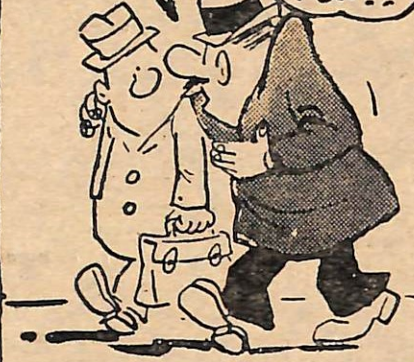
Yazısız

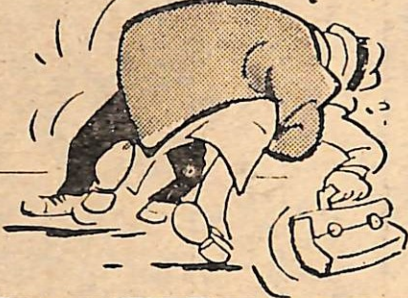
— Erbakan, «Birçok sorun çözüm bekliyor» dedi. —

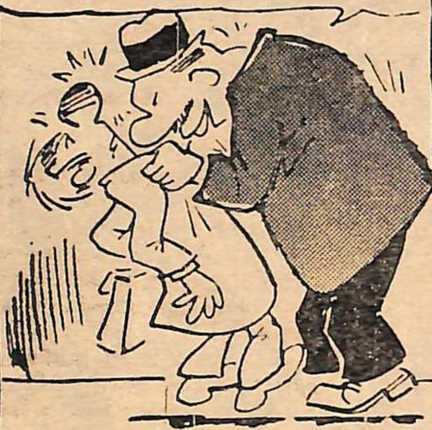
— Sen hariç!... Sen çözüm bekleme... Biraz daha reklâmımı yapmam lâzım!...

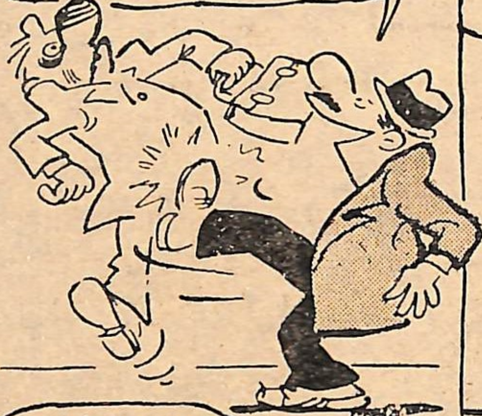
Bir Hikayemiz var...

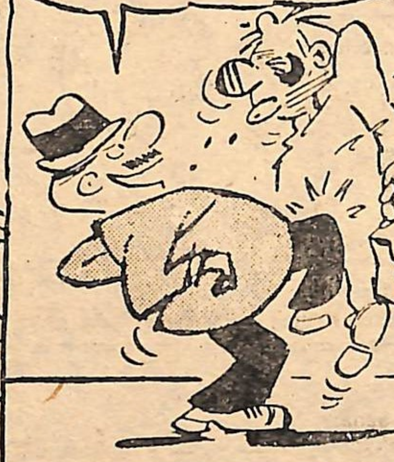

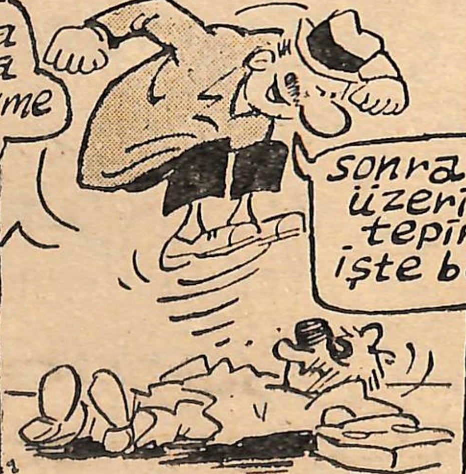

Bir omuz attı... çarpıldım.

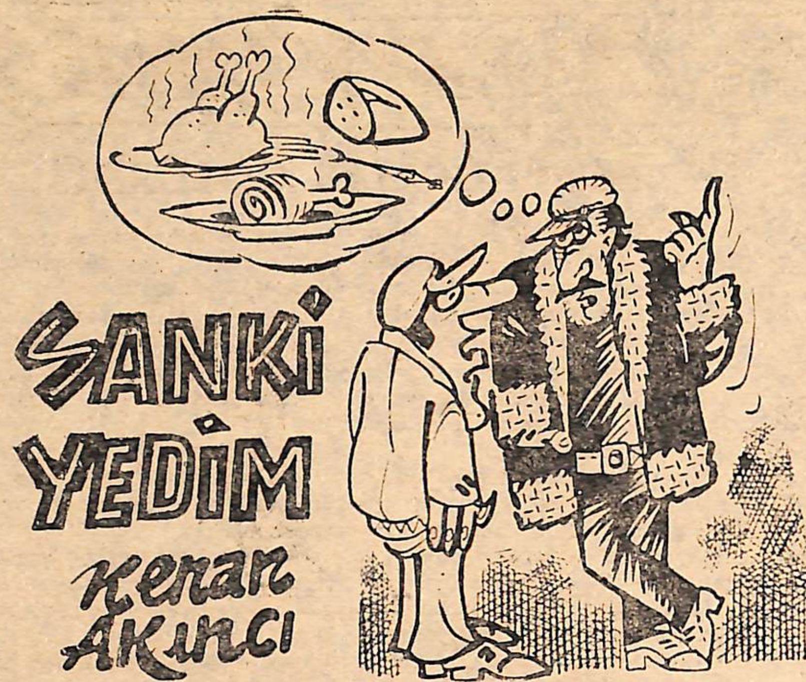

SANKİ YEDİM

Kenan AKINCI

ELLERİ parkasının ceplerinde, omuzlarını kısmış hızlı hızlı yürüyerek geçti gitti yanımdan. Biribirimizi iyice görmüş, gözgöze gelmiştik. Ona göre sıradan birisiymişim gibi yanımda hiç duraksamadan geçip gidivermesi şaşırtmıştı beni. Ne bir selâm, ne de onun yerini tutacak başka bir sözcük... Kendi merhabam donup kalmıştı dudaklarımda.

Bunca yıllık arkadaşım.. En iyi arkadaşım... Dar günümüzde olsun, hoş günümüzde olsun biribirimize koşarız. Sözümüz söyleşimiz öylesine uyar ki, uşama takılan bir sorunu iyice çözümleyemediğim zaman (arabasını onarırken gerekli anahtarlardan kendinde bulunmayan birkaçının arkadaşında kesinlikle bulunduğunu bilen bir şoför gibi) ona koşarım. Çözümü bütünleyiveririz. Benzeri duruma düştüğünde o da bana gelir. Böyle birlikte kendi sorunlarımıza, eşin dostun sorunlarına, giderek yurt ve dünya sorunlarına ne çözümler bulmuştuk, ne çözümler... Konu ettiğimiz sorunu, ortaklaşa geliştirdiğimiz bilim tezgâhından geçirir, ince ince işlenmiş billur bir avize gibi koyuverirdik ortaya...

Yine birşeyler kurcalıyordu kafamı. Son günlerin kimi üzücü, kimi gülünç, kimi gülünemiyecek ölçüde saçma sapan olayları... Dar gelirlileri boğarcasına yoğunlaşan pahalılık; geçim güçlüğü... Bugün yine onu bulacak, birlikte bu karmakarışık yumağı didikliyecektik... Ne olmuştu bunca yıllık canciğer dostuma?.. O düşmanlarının bile saygınlığına kendi açısından kuşku düşürmekten sakınan, değerbilir Hüsnü Efendi'ye ne olmuştu da, kardeşinden bile ileri sayması gereken benim yanımdan selâm bile vermeden geçip gitmişti?...

Döndüm, onun gittiği yönde koşmağa başladım. Çok geçmeden göründü. Yetişip bir şaplak attım ensesine:

— Ulan Hüsnü! Ne oluyoruz yahu, bir merhaba demek yok mu?

— Sanki dedim!...

— Ne demek «sanki dedim?» Dur yahu, bırak beygir gibi koşmayı da sorduğumu doğru dürüst yanıtla bakalım!...

— İşte öyle... Sanki dedim. Yani, sanki merhaba dedim sana...

— Canım ne saçmalıyorsun sen, öyle sankiyle mankiyle olmaz ki bu iş...

— Oluyor... Sanki merhaba demişşim, selâmımı vermişim gibi rahatlıyorum. Bütün yapacağın kendini öyle varsaymak. Merhaba demiş saymak.

— Allah allah... Yeni birşeyler var sende anlaşıldığına göre. Gel bir yana oturalım da, bana da anlat bakalım. Olur ya ben de yararlanırım.

Yürekten öğütlerim. Uygulanmış, olumlu sonuç vermiş bir yöntem bu. Özellikle bizim gibi dargelirliler için... Dargelirlilere nasıl refah sağlanacağı konusunda kafa patlatıp duruyoruz ya, o sorunu kökünden çözümledik demektir. Dargelirli diye kimse yok artık, herkes bolgelirli!...

— Otur bakalım şöyle de, anlat.

— Anlatıyorum işte.. Sana anlatmayıp da kime anlatacağım? Anlatayım ki, en önce sen refaha kavuş!.

— Sağolasın..

— Sen de sağol... İşin başından başlıyalım.

Cebinden bir gazete parçası çıkardı:

— Bak..

Baktım, gazetede bir cami resmi var. Caminin adını gösteren levha da görünüyor: «Sanki Yedim Camii».

— Gördün mü ne camisiymiş?

— Gördüm..

— Adam bunu nasıl yaptırmış biliyor musun? Nereden bileceksin... Çok cimri bir adam varmış bir zamanlar. Ben cimri diyorum ya, belki de tutumlu, hesaplı falan demek daha uygun olabilir. Her neyse, işte bu adam canı pahalıca birşeyi çektiği zamanlar gider, sorarmış:

«Kaç para baklavanın okkası?»

«Şu kadar akçe..»

Çıkarırmış o kadar akçeyi cebinden, baklavaya bakarak «Sanki yedim» der, koyarmış parayı öbür cebine.

«Kaç para ıspanağın kilosu?»

«On lira..»

«Sanki yedim..»

Yine koyarmış parasını öbür cebe. Canı pastırma, sucuk çekermiş, öyle yaparmış. Zeytin, peynir istermiş öyle; çikolatalı gofret istermiş öyle... Sonra da bu «yemiş gibi yaparak yemediği» paraları bir çömleğe atar biriktirirmiş. Böylelikle biriken paralarla, sonunda işte bu gördüğün «Sanki Yedim Camii» yapılmış.

— Sözü nereye getirmek istiyorsun bakayım sen?.. Ben öyle cami mami yaptıramam arkadaş.. Kendime bir gecekondu yaptırırım olanak bulsam.

— Camiyi senin benim gibi elli kişimiz bir araya gelsek yine yaptıramayız. Hele hele cömert politikacılarımızın elleri titreye titreye verdikleri bu katsayıların bu gülünç aylıklarıyla... Benim hoşuma giden, adamın canının çektikleri karşısında uyguladığı formül. Onun için senden rica edeceğim, bir daha gelip saçma sapan fikirlerle kafamı karıştırma benim. Yararlanmayı düşündüğün nimetler karşısında formulü uygularsın, bakarsın keyfine.

— Sen öyle mi yapıyorsun?

— Elbette. Az önce on kalem şiş kebabını, domastes salatası ve buzlu cacıkla sanki yedim!.

— Afiyet olsun.

— Sağol. Şimdi eve gidip iki tabak sade makarna yiyeceğim üstüne. Dün de öyle yapmıştım, iyi gidiyor.

— Oh oh.. Çok iyi.

— Sabah kahvaltısında da yarım kilo kıymalı böreği, süt, bal ve tereyağla sanki yedim. Üstüne tarhana çorbası iyi gidiyor.

— Paralarını ne yapıyorsun, çömlekte mi biriktiriyorsun?

— Çömleğe attık mıydı hiçbir şeye sanki yedim yapamayız. Bir cepten öbürüne aktarıyorum boyuna. Sanki her dilediğimi bol bol yiyip içebiliyorum.

— Hadi yiyecek konusunda böyle yapıyorsun, başka nimetler karşısında ne yapacaksın?

— Onlara da formulümü uyguluyorum.

— Örneğin opera, bale gibi bir sanat gösterisi?..

— Sanki izledim..

— Uludağ'a gidip kayak da yapmışsındır..

— Sanki yaptım.

— Sen önce altına doğru dürüst yatak al, karyola al, anladın mı!.

— Sanki kuştüyü yataklarda yatıyorum.

— Oturacak doğru dürüst sandalyen bile yok benim gibi...

— Sanki bilmem kaçıncı Lui stili koltuk onlar!..

— Bakıyorum da, payına düşenden çok fazlasını alıyorsun.

— Sanki biraz öyle oluyor.

— Yani sen teknik, kültürel, bedensel.. bütün gereksemelerini giderdin; o yüzden bunların kazanımı için hiçbir eylemde, direnişte falan yoksun öyle mi?

— İyi dedin.. Sanki saraylarda yaşıyorum, ne diye rahatımı bozayım?

Tepem atmıştı. Yakasına sarıldım:

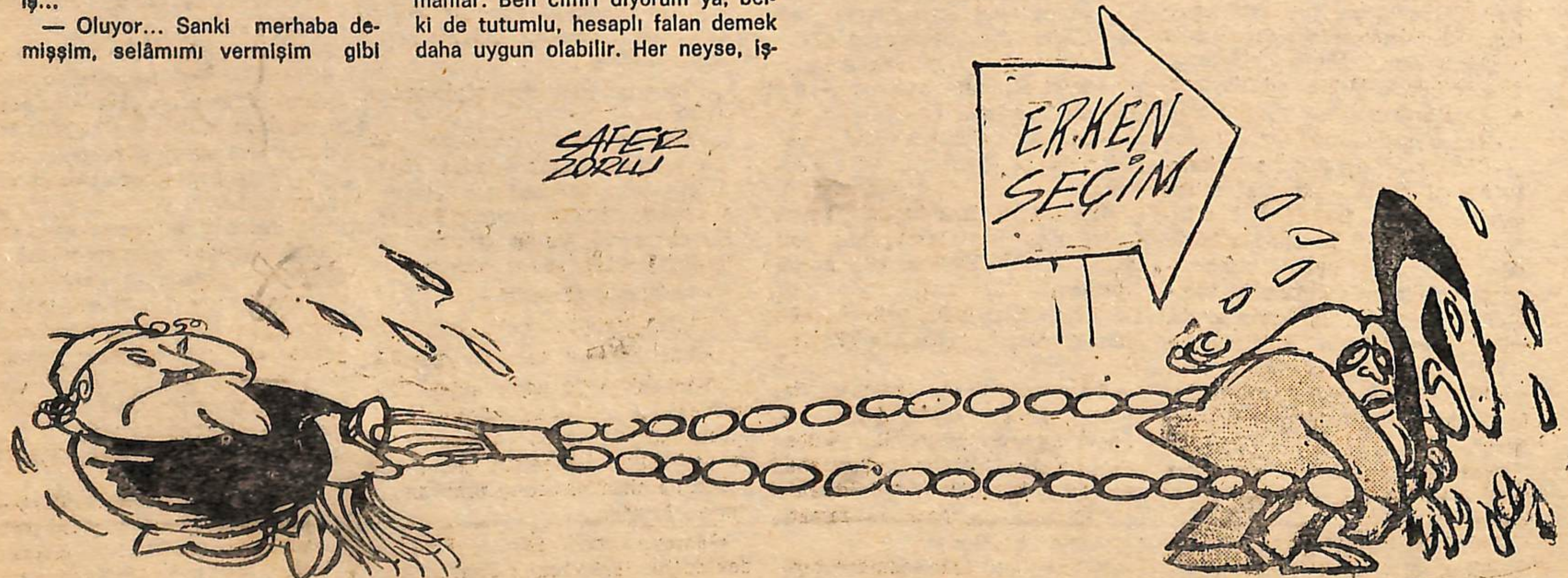
— Daha bak, sen arkadaş dayağı yedin mi hiç?

Ummadığım bir çeviklikle dönüp kurtuldu elimden:

— Sanki yedim.. Sanki yedim, diyerek koşar adım uzaklaştı.

Baktım kaldım arkasından.

Kenan AKINCI

ENGELLEME!...

Yozyürek'in en Yeni Serüvenleri

ŞEYTAN ALDI GÖTÜRDÜ

OTOBÜS işletmesinin Kayıp Eşya Bürosu şefi kayboldu. Adamın hangi otobüste unutulduğu belli değildi. Bulan da getirip büroya teslim etmedi.

Kayıp Eşya Bürosu bu yüzden başıboş kaldı. Böyle önemli bir büronun çalışmaması, ilkin otobüste eşya unutanlar için kötüdür. Sonra da otobüste unutulan eşyalar için kötüdür, çünkü bunların arasında bozulabilecek yiyecekler ve emzirilmesi gereken çocuklar bulunabilir. Öteyandan, bebeklerin eşya sayılmayacağı yolunda görüşlerde vardır. Bir ekol ise üç aylıktan küçük çocukları eşya, daha büyüklerini başağrısı saymaktadır. Dünya Çocuklar Yılı olan 1977' de bu konuya bir açıklık getirilmesi beklenmektedir.

İyice dağılmış olan konuyu toplamak gerekirse... Yozyürek'in ne Kayıp Eşya Bürosu ile, ne de çoluk çocukla ilgisi vardı. Otobüste gömleğini yitirince başvurdu büroya.

«Neyini yitirdin, neyini?» diye sordu bürodaki ilgili.

«Gömleğimi yitirdim,» diye sabırla yineledi Yozyürek.

«Otobüslerin kalabalık olduğunu biliyorum ama,» dedi adam, bu kadarı da fazla. Adamın sırtından gömlek de mi gidiyor artık?»

«Gömlek elimdeki paketteydi. Ye ni almıştım.»

«Tamam, tamam. Al, şu kâğıdı doldur.»

Yozyürek masanın başına geçip kaybolmasın diye sicimle bağlanmış olan kalemi eline aldı. Kâğıttaki kutulara çarpılar koymaya başladı.

«Bitirince bir kez gözden geçir,» diye uyardı adam. «Yanlışlık olmasın. Geçen yıl adamın biri bu kâğıdı doldururken bir yanlışlık yaptı, yitirdiği şemsiyesi yerine başka birinin unuttuğu atı verdik herife zorla.»

«Hadi oradan!» dedi Yozyürek. «Otobüste at unutulur muymuş?»

«Ben de unutulmaz sanırdım. Ama öyle dalgın insanlar var ki, inanmazsın.»

«İyi bildin. İnanmıyorum.»

«Oburun biriydi hayvan. Ona arpa yetiştirebilmek için kendi gırtlağımızdan kesiyorduk. Sağa sola yazılar yazdık, kimse aldırmadı. Eğer çabucak birine dehleyemeseydik işimiz bitikti.»

«Neden satmadınız?»

«Unutulmuş eşyalar sahiplerince bir yıl içinde alınmazsa satışa çıkarılır ancak. Bu da açık artırma yoluyla olur. Yönetmelik böyle diyor. Bir yıl bekleyecek olsak varımızı yoğumuzu yerdi bu hayvan.»

«Atlar böyledir. Bir başka at da, yıllardır memleketin sülalesini...»

Adam Yozyürek'i susturdu. «Sen şu kâğıdı doldurdunsa ver bakalım. Umarım yanlışlık yapmamışsındır.»

«Nasıl bir yanlışlık yaparsam gömlek yerine takım elbise ver'' ler bana?»

«Şakayı fazla ileri götürdük,» dedi adam, otoritesini vurgulamak ister gibi. «Eğer bütün günü gevezelikle geçirirsek, kimseye unuttuğu şeyi geri veremeyiz.» Yozyürek'in kâğıdını mühürledi. Üstünde «Depo» yazan kapıyı gösterdi. «Bunu depo sorumlusuna götür.»

Yozyürek'in yüzü aydınlandı. «Bir de gereksiz kırtasiyecilikten yakınırlar. Bu işin böylesine kolay olacağını sanmamıştım.»

«Olmayacak,» dedi adam. «Görürsün.»

Buna bir anlam veremeyen Yozyürek, gösterilen kapıdan girdi. Uzun ve karanlık bir koridordan geçti. Depo sorumlusu, yaşlı bir kadınla konuşuyordu içeride. Masanın üstünde bir örtü vardı. Örtünün altında da kimbilir ne. Depo sorumlusu, örtünün ucunu kaldırıp altına bakıyor, yaşlı kadına sorular soruyordu:

«Peki sapı nasıldı?»

«İnceydi. İki uçtan sarı halkalarla tutturulmuştu.»

«Bunu da bildin. Peki ağzı açık mıydı, kapalı mıydı?»

«Kapalıydı,» dedi kadıncağız.

«Hah!» diye parmağını onun burnuna tuttu depo sorumlusu. «Şimdi bastın işte! Bu çantanın ağzı açık. Kimi kandırıyorsun sen?»

Yaşlı kadının yüzü hüzünlendi.

«Belki sonradan açılmıştır,» diye karıştı Yozyürek.

«Öyle ya,» dedi yaşlı kadın, yeni bir umutla. «Belki sonradan açılmıştır.»

Depo sorumlusu başını kaşıdı. «Doğru ya. Sonradan açılmış olabilir.» Örtüyü kaldırdı. «Bu muydu aradığın?»

«Evet,» dedi kadın sevinçle. «Benim çantam bu. Sonunda kavuşabildim ona.»

Depo sorumlusu, çantayı bir plâstik torbaya koydu. Ağzını sicimle bağlayıp mühürledi. «Daha kavuşmadın,» dedi. «Şimdi sana bir kâğıt vereceğim. Şefe imzalatıp getireceksin. Ancak o zaman alabilirsin çantanı.»

Kâğıdı alınca koşar adımlarla çıktı yaşlı kadın.

«Sen ne istiyorsun?»

Yozyürek bir şey söylemeden elindeki kâğıdı uzattı.

«Sonradan açılmış olabilir ha? Seni çokbilmiş! Hep başkalarının işine burnunu sokar mısın böyle?»

«Seni gücendirmek istememiştim.»

«Ama gücendirdin işte.»

«Ne yapacaksın yani?» diye sordu Yozyürek. «Gömleğimi vermeyecek misin?»

«Böyle bir şeyi neden yapayım? Hem daha gömleğini bulmadık bile.» Kâğıdı inceledi. «Amma da okunaksız yazın var!»

«Ben o kâğıda çarpılardan başka bir şey yazmadım. Çarpıların okunaksız olabileceğini de ilk senden duyuyorum.»

«Adını okunaksız yazmışsın,» dedi adam.

«Onu ben değil, girişteki görevli yazdı.»

«Her neyse. Bekle biraz.»

— Şeytan alıp götürecek ama ben gitmek istemiyorum... Bıktım Rıfkı'dan!...

Adam yerinden kalktı, camlı dolaptaki dosyaları karıştırdı. Birinin içinden çıkardığı kâğıdı evirip çevirdi, Yozyürek'in kâğıdıyla karşılaştırdı. Yüzündeki olumsuz anlamdan, onun aradığını bulduğunu okudu Yozyürek.

«Gözlerini yum. Ben söylemeden de açma.»

Yozyürek ellerini gözlerine örtüp parmaklarının arasından baktı. Eşyaların karmakarışık yığınının içinden kâğıdı yırtılmış bir paket aldı adam, getirip masanın üstündeki örtünün altına gizledi.

«Açabilirsin gözlerini.»

Ellerini yüzünden çekti Yozyürek.

«Anlat bakalım, nasıl bir şeydi.»

Yozyürek'in iki yıldır aldığı ilk gömlekti bu. Alırken öylesine iyi incelemişti ki, yağlıboya resmini bile yapabilirdi. Desenini, kumaşını, yakasının biçimini uzun uzun anlatmaya koyuldu.

«Tamam,» dedi adam. «Buraya dek doğru. Peki kopuk düğmesi var mıydı?»

«Yoktu,» dedi Yozyürek. «Daha yeni almıştım.»

Depo sorumlusu, acımasız bir gülümseyişle elini örtünün altına soktu bir şeyler yaptı. «Bastın işte!» dedi örtüyü kaldırarak. «Bu gömleğin bir düğmesi kopuk.»

«Sen kopardın,» dedi Yozyürek.

«Bunu kanıtlayamazsın,» dedi adam.

«Doğru. Ama seni şuracıkta ikiye katlayabilirim.»

«Güleyim bari. Seni çiğ çiğ yerim ben.»

Yozyürek adamı ölçüp biçti, gömleğin desenini zaten pek beğenmediğini düşündü, depodan çıktı.

Büro şefinin kapalı kapısının önünde durmuştu yaşlı kadın. Masa başında oturan ilgiliyle konuşuyordu.

«Ne demek şef yok oğlum?»

«Yok işte. Üç aydır kayıp.»

«Yerine kim bakıyor?»

«Hiç kimse.»

«Neden yeni bir şef atamıyorlar?»

«İsteklisini bulamıyorlar. Sorumluluğu çok, kazancı az olan bir iş bu.»

«Bu kâğıdı kime imzalatacağım ben?»

«Kime isterseniz imzalatın. Eğer eşyanızı almak istiyorsanız, şefe imzalatmanız gerekir.»

«İyi ama, şef yok.»

«Biliyorum. Sorun burada zaten. O imzalamadan alamazsınız eşyanızı.»

Yozyürek bir bakışta kavradı durumu. Kararlı adımlarla kadına yaklaştı. «Böyle buyurun,» diyerek pencerenin kenarına götürdü onu. «Değerli şeyler var mıydı yitirdiğiniz çantada?»

«Eh işte,» dedi kadın. «Küpelerim, bileziklerim, biraz da para. Tümünün manevi değeri büyük. Yoksa üstünde bile durmazdım.»

«Paranın manevi değeri olur mu cadaloz?» diye sormak geçti Yozyürek'in içinden. Kendini tuttu. «İkiyüz lira harç yatırmanız gerekecek.» Göz kırptı. «Anlıyorsunuz ya...»

«Anlıyorum,» dedi kadın. «İstediğiniz bu olsun. Önceden söyleseydiniz ya...» Çantasından parayı çıkarıp Yozyürek'e verdi.

Bürodan çıktı adamımız. Kapının önünde kısa bir süre oyalanıp içeriden gelen konuşmaları dinledi.

«Burada çalışmayan birinin benden rüşvet almasını protesto ederim!» diye bağırıyordu aklı başına gelen kadın.

«O halde bana rüşvet verin,» diye onu yatıştırmaya çalışıyordu ilgili. «Ben burada çalışıyorum.»

Yürüdü Yozyürek. Nisan güneşinin sıcaklığını ensesinde duyuyordu. Yalnız gömleğin parasını çıkarmakla kalmamış, çok parlak bir de düşünce kazanmıştı. Özel bir yitirilmiş eşya bürosu açacaktı.

Sulhi DÖLEK

Haftaya: Bir şey bulduysanız bize gelin. Bir şey yitirdiyseniz yine bize gelin. Kim olursanız olun, bize gelin. Belki size göre bir şey buluruz.

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

ŞEYTANIN BACAĞINI KIRDIK BİZ DE TREN KAÇIRDIK

UÇAK kaçırmak modası devamda. Parlamentolar seçim yaşını onsekize indiremeden hava korsanları bu sloganı kaptılar, gereğini yaptılar. Neredeyse uçakta doğan sabi, tabancasını çekecek, «Rotayı Lübnan'a çevir, kaptan abi!» diyecek..

Son uçak kaçırma olayı sahnelenirken, Ankaraya gitmek üzere evden çıkmıştım erken. Bindiğim dolmuş, yolda zınk diye durmuştu. Bir gemiydi de sanki, karaya oturmuştu. Trafik adlı eşkiya yine kesmişti yolumuzu. Sıkışmış kalmıştık otoda kıpırdatamıyorduk kanadımızı, kolumuzu.

Biz istasyona varınca herşey olup bitmişti. Tren çoktaaan gitmişti. Eve dönünce çoluk çocuğu radyonun başında buldum. Böyle heyecanla ne dinlediklerini sordum.

Bizim hanım:

— Duymadın mı, dedi.

Cevap vermeme vakit kalmadan büyük oğlan ekledi:

— Bu işin sonu ne olacak? Yine kaçırmışlar uçak!.

— Yahu, dedim, siz uçağı kaçağı bırakın. Önce babanızın haline bakın. Gördünüz mü başıma geleni. Az önce ben kaçırdım koskoca treni...

Hanım hemen bir çığlık attı, bayıldı yere yattı.. Ayıltmak üzere ağzına burnuna serpiyorlardı losyon. Bizim hane siyasî yönden tam koalisyon.

Ortanca kız, almıştı hız. Kabarmıştı ayranı. Kolay değil aşırı solun hayranı:

— Yaşşa peder, diye bağırdı, başımızdaki faşistler böyle eylemlerle gider. Kompartımandaki yolcuları ikiye ayır. Sağdakileri kurşunla, yak cayır cayır. Onlardan bu memlekete gelmez hayır.

Küçük oğlanın yaşı ondört. Bozkurtçularla etmekte flört. Gözünü kırptı, elini çırptı:

— Baba, birinci mevkilere dokunma, onlar yolcudurlar. İkinci ve üçüncüdekiler solcudurlar. Alsınlar hisselerine düşen payı. Hepsine vur sopayı.

Şu anda yalnız Ankaraya giden treni kaçırmıştım. Evdekilerden devam ederse biraz daha yorum, bu sefer aklımı kaçırmaktan da korkuyorum!...

Yazısız

RÜYA TABİRLERİ

KIRAT GÖRMEK

Rüyanızda kıratı gördüyseniz, memursanız sürgüne gideceksiniz, tüccarsanız zarar edeceksiniz, öğrenciyseniz meçhul bir kurşun yiyeceksiniz, demektir. Gözünüzü dört açmanız, tenha yerlerden kaçmanız gerekir.

RÜYANIZA DEMİREL GİRERSE

Demirel'se gördüğünüz rüyada, işiniz iştir gayri kavanoz dipli dünyada. Fukaralığı atacak, servetinzin üstüne yenilerini katacak, bol bol yiyip içecek yan gelip yatacaksınız.

ECEVİT'SE GÖRDÜĞÜNÜZ

Uykunuzda karşınıza çıktıysa Ecevit, kısmetiniz kesiktir, şekersiz çaya olmanız gerekir fit. Bir daha onunla karşılaşmak istemiyorsanız, eve girerken eşikten önce sol ayağınızı atmayın. Ve de zinhar, sol yanınıza yatmayın.

ERBAKAN'I GÖRÜNCE

Rüya da Erbakanı görmek değildir hayra alâmet. Ondan sonra Allah versin selâmet. Evinizin kasanızın, iş yerinizdeki masanızın anahtarı kaybetmeniz muhtemel. Sizin kaybettiklerinizle hoca atabilir bir köşeye temel.

TÜRKEŞ'SE DÜŞÜNÜZE GİREN

Göründüyse Türkeş adlı lider, çorbanızdan eksik olmayacak demektir acı biber. Ayağınızı atmanız gerekir denk. Beklenmedik anda karşınıza çıkabilir siyasî cenk.

UYKUNUZDA BOZBEYLİY'SE KARŞINIZA ÇIKAN

Yutmak üzeresiniz demektir hapı. Yüzünüze kapanacaktır her kapı. En yakın dostlarınızdan bile yiyebilirsiniz tekme. Siyasetle uğraşıyorsanız, en iyisi bir süre ortalıkta görünmeme, politikadan el çekme.

TURHAN FEYZİOĞLU'NU GÖRMÜŞSENİZ

Güvendiğiniz dağlara kar yağacaktır. Halinize düşmanlar gülecek, dostlar ağlayacaktır. Faşizmin kolunda, fakat Atatürk'ün yolunda görünseniz de, yine de olabilirsiniz tuş. Kırat'ın seyisliğinden vazgeçmektir tek çıkar yol, kurtuluş... Böyle ters iş yapmamak isterseniz gerekir uyumamak, hiç göz kırpmamak..

BÜBER KADAR ACI BİR ÖLÜM

Adem babamızın ve de Havva anamızın torunu, Habil ile Kabil'in kardeşi. Bir gecekondu da doğmuş, üvey anası daha yedi yaşına girmeden onu evden kovmuş. Hayatın en acı tatlarını tatmış, ömrü süresince köprü altlarında, kaldırım üstlerinde yatmış. Bayramlarda bile ağlamış, besinini çöp tenekelerindeki artıklardan sağlamış.

Yaşı yirmiyi girerken içi yandan çeşmeli haneyi eylemiş mesken. Polislerden, gardiyanlardan başka olmamış dostu. Oraya sermiş postu.

En sonunda özgürlüğü seçmiş, dünyada yaşar görünmekten vazgeçmiş. Şaka değil, yapmıyoruz Bir Nisan. Bu bir elli santim boyundaki büyük insan:

YAŞAR SOYADI ZABITA DOSYALARINDA SAKLI

Beklenmedik anda, dünya adlı kapısız ve penceresiz handa rahmet: rahmana kavuşmuş, aramızdan sessizce ahrete savuşmuştur.

Kırk yıl aç susuz, yataksız, uykusuz nasıl yaşıyabildiğini saptamak için cesedi morga alınacak, otopsiden sonra namazı kılınacaktır. Çelenk ve çiçek göndermeyin, size olmasın zahmet. Tanrı eylesin rahmet..

MAÇ NAKLİ VERİYORUZ

Ötünce düdük,
Başlamıştı oyun.
Biri bağırdı hakeme:
«Gözlüğünü taksana be hödük!»
Seyirciler sanki kasap,
Oyuncu kurbanlık koyun.
Tutmamıştı kulüpteki hesap,
Şutlar direklerden dönüyordu,
Umutlar yavaş yavaş sönüyordu.
Ahmet topu Mehmede attı,
Hasan kıvırırken yere yattı.
Önce biraz nazlandı
Sonra hızlandı.
İleriye koştu,
Hayret kale boştu.
Topu ağlara taktı,
Bi filitreli yaktı.
Neredeyse ağlayacaktı.
Kaleci olduğunu unutmuştu
Dalgınlığı yüzünden
Kendi de, takımı da hapı yutmuştu.

Burhan ESEN

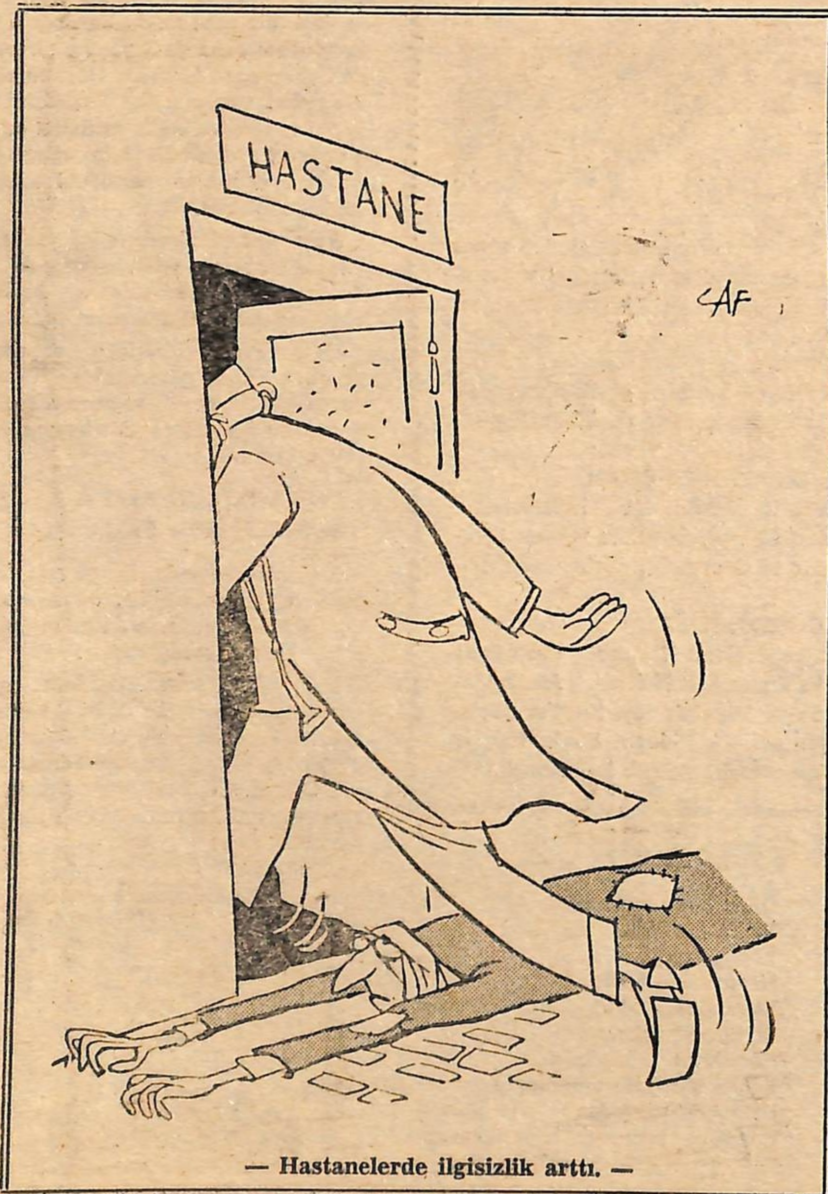

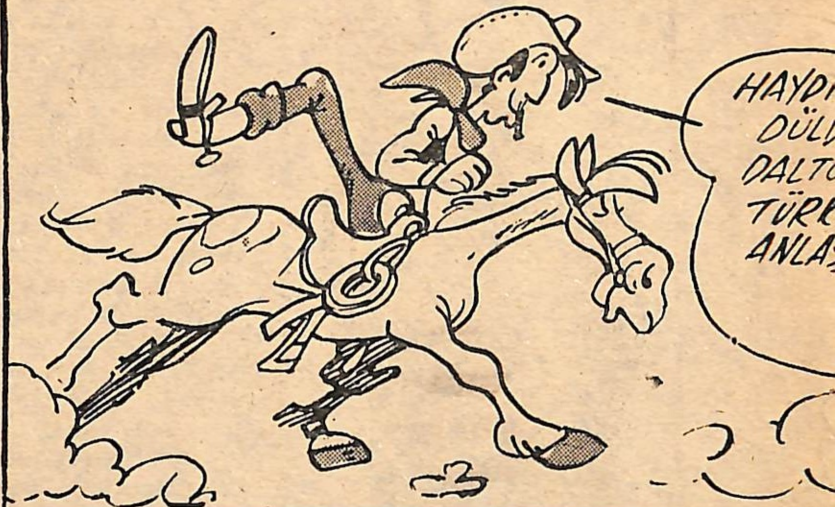

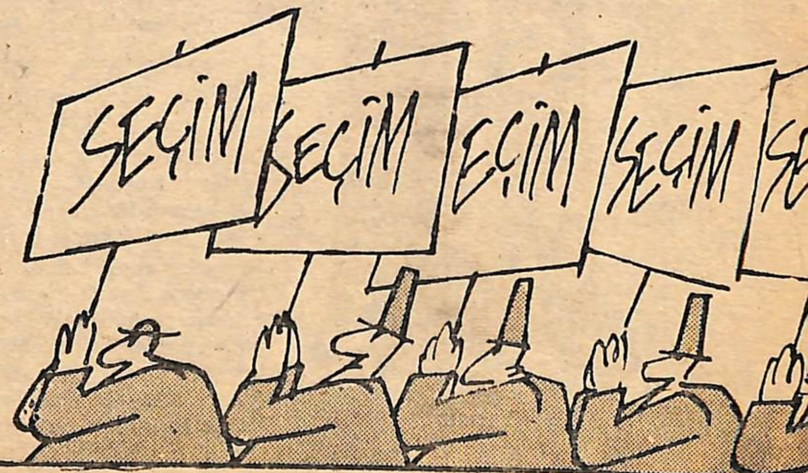

KUYRUKLU YALAN

— Hastanelerde ilgisizlik arttı. —

ĞINI KOYACAK

H ISTANBUL
SI

PARTİLER 7
HAZİRAN 5
AP CHP 2

YAZISIZ

TEK BAŞINA
İKTİDAR
OLACAĞIZ

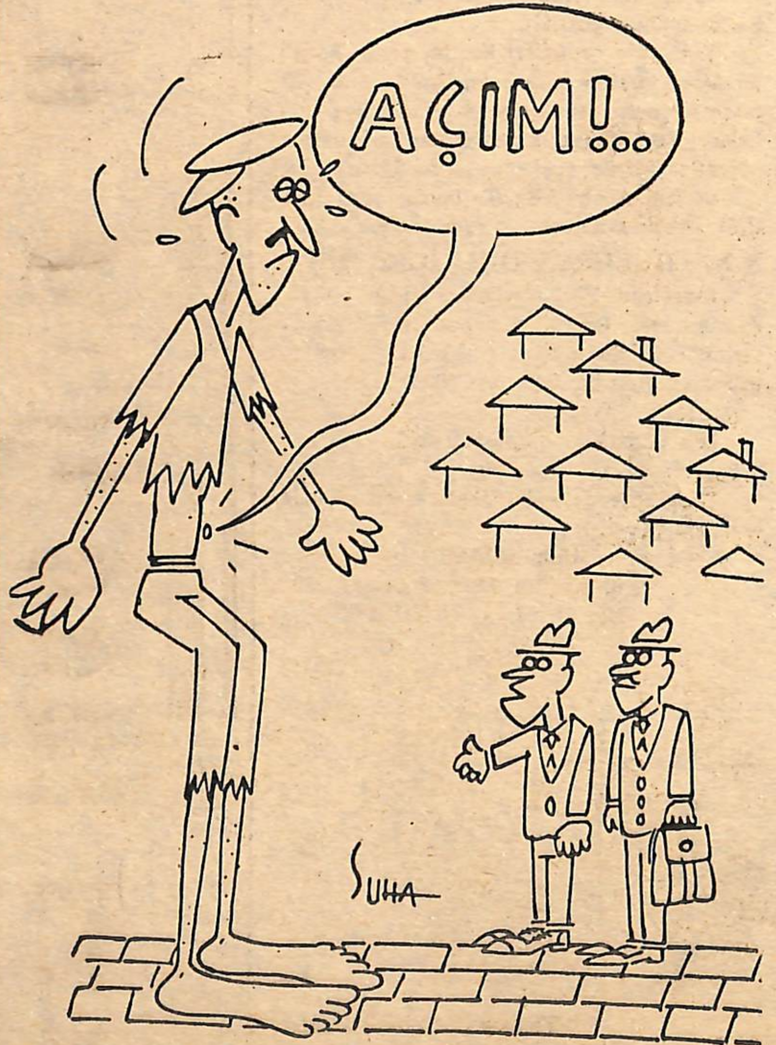
raynası

AKALIM
!.
AR
EDE
N!.

GEÇİM

— Ses nakli yapıldı. —

— Aaa, bak.. karnından konuşuyor!...

Sizin için...

Sevgili okurlarımız,

Bildiğiniz gibi AKBABA yalnız bir mizah dergisi değildir; Türk mizahının yüksek okuludur da. Cumhuriyet dönemi mizahçılarımızın hemen tümü ilk umutlu adımlarını AKBABA'da atmışlardır. Bu mizah yüksek okulu, yetenekli öğrenciler için bir kez daha ardına kadar açıyor kapılarını, «Sizin için» sayfalarını siz genç yazar ve çizerlerin yapıtlarına ayırıyoruz. AKBABA neşeyi paylaştıran dergidir. Neşenin paylaşılması neşenin büyümesini sağlar. Siz de neşenizi paylaştırmak istemez misiniz? Muhakkak ki neşeli anılarınız, biraraya gelince anlattığımız fıkralar, çizdiğimiz veya çizmek istediğimiz karikatürler vardır. Gelin, AKBABA'DA buluşalım... Göndereceğiniz yapıtlarınızla «sizin için» sayfalarında neşenin büyümesini sağlayalım. Sevgilerimiz, her zaman sizlerindir...

— İşte bayım, memleketimizin en tanınmış düşünürü!...

EHLİYET

Kadın yeni ehliyet almıştı. Arabayı henüz doğru dürüst kullanmasını bilmiyor, direksiyonu bir sağa bir sola kırıp yalpa yapıyordu. Yanında bir arkadaşı ile kuytu bir köy yoluna saptılar. Yeni ehliyet sahibi kadın az buçuk talim yapacaktı.

Tam yola saptıkları sırada, yeni konan direklere telefon hattı çekmek için 8-10 telefon memuru da, direklere tırmanmaya başladılar. Yeni ehliyet sahibi kadın arkadaşına hayretler içinde söylenmeğe başladı:

— Allah, Allah... Bunlar benim yeni ehliyet aldığımı nereden öğrendiler acaba?

NE BULURSA ONU İÇERMİŞ

Müşterinin biri bir bakkala kalp bir para sürmüştü. Bakkal sonradan işin farkına varmıştı. Tekrar o müşteri ikinci defa geldiği zaman o da o parayı ona sürdü.

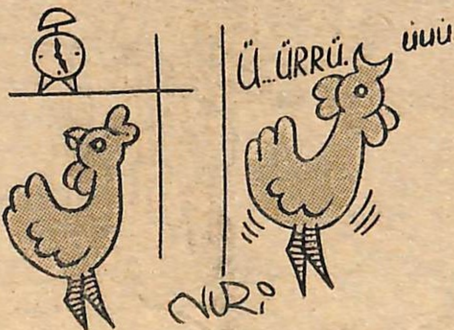
Müşteri:

— Bu para kalp geçmez... dedi.

Bakkal:

— Başka yerde belki geçmez ama ikimiz arasında geçer.

Hilmi KURAN
Kiramettin Mah. Basmacı sok.
No: 61 MUĞLA

Yazısız

GIZ MERYEM!.

Sana goca goca yalan söylemişler
Seni gandırmışlar gız Meryem!
Öyle demişler
Böyle demişler
Beni beş paralık etmişler...
Ben çiğ adam mıyım gız Meryem?
Eline, dizine, gözüne gurban
Sen beni bilirsin!...

Alaman meyhanelerinde avunduğum yalan
Zehir zıggım olsun gız viskiy içtiysem
Okşadıysam Monikanın elini elim gırılsın
Vallahi dogunmadım gız Maria'nın zülfüne
Senin bir fistanın on alaman garısı eder gız
Oy oy! ne yalanlar etmişler üstüstüne!...

Ne diyeyim, ne söyliyeyim gız Meryem
Günahıma girmişler
Vebalimi almışlar
Seni, Zeyynebimi Memedimi
Unutmuşum sanmışlar!...

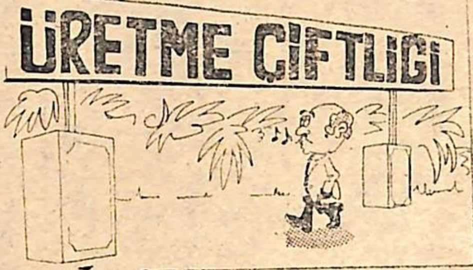
Beş yılda ne unutulur gız Meryem
Beş yılda ne unutulur?
Gerçi bu sana ilk megtubum ama
Her gün seni düşünmegten, düşlemegten
Resmine bagmagtan, goglamagtan
Bilmessin şu garip gocan ahh nasıl sararır, gurur!

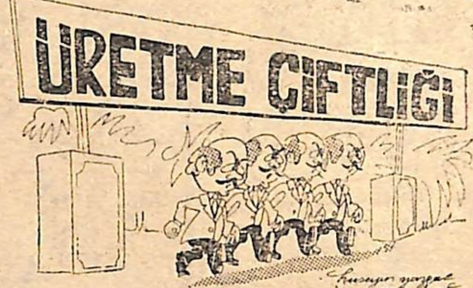
Burnumda tütüyorsun gız Meryem burnumda
Ağzını özledim, dilini özledim, gaşını özledim
İnan gi gız Meryem inan gi
Şu beş sene daha gitsin
Elime biraz para geçsin
Bağlasalar da yalvarsalar da
Daha durmıyacam buralarda!...

Zaten gız Meryem
Bunların ne suları içilir
Ne yemegleri sorulur.
Bir gün domuz eti
Bir gün vurst göftesi
Bir gün gavur çayı
Bir gün böcek çorbası
Nerde senin o guyu suyu
Nerde o soğan
Nerde o bulgur!...

Bu defa mektubum bu gadar gız Meryem!
Sakın üzülme, gücenme bana emi!
Kendine iyi bag!
Zeynebi tarlaya gönder
Recep ağa'ya selâm söyle
Çalıştırsın memedimi
Sen de tezeg topla, odun daşı!
Gözlerim argada kalır yoksa
Ben burada yaparken işbaşı!......

AHMET SELÇUK İLKAN

Yazısız

PİLÜN BAKAYUM

Bir gün okulda boş dersin birinde arkadaşlarla fıkra anlatıp gülüşüyorduk. Sıra Karadenizli arkadaşımız Asım'a geldiğinde:

— Pilüm bakayum, «Rengi saridür, tavanda asilidur.»

Bütün arkadaşlar, elektrik lâmbası, güneş, ay v.s. daha ne kadar akla yakın şey varsa hepsini saydık, fakat Asım hepsine hayır diyordu. Sonunda cezasına katlanacağımızı ve cevabını söylemesini istediğimizde:

— Hamsidir o da,

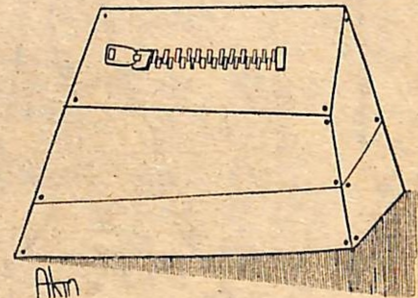
— Hamsinin ne işi var tavanda, diyen arkadaşımıza:

— Astuk oni da,

Arkadaş, «hani astın diyelim, hiç sarı renkte hamsi görülmüş müdür.»

— Boyadık oni da, o da onin şaşırtmacasidur da.

Erkal AYAZ
Maliye Bakanlığı Özlük İşleri Müdürlüğü
Memuru ANKARA

Yazısız
Akın ÖNDER — ANKARA

— Partiler seçim havasına girdi...

Konsantre!...

Seçkin TEMUR

OY OY

Temeller atılıyor
Fabrikalar yapılıyor
Tabancalar sıkılıyor
Seçim yaklaşıyor oy oy

Gençler yaralanıyor, ölüyor
Millet ağlıyor, gülüyor
Bu bunalım nereden geliyor?
Seçim yaklaşıyor oy oy

Çiftçi, Esnaf, Memur eziliyor
Yavaş, Yavaş düğümler çözülüyor
Taksilerde Kent, Kent geziliyor
Seçim yaklaşıyor oy oy

Vay halimize vay vay
Tüketim maddeleri çok ucuz
Kahve, Çay
Hem çal, Hem oyna nay nay
Seçim yaklaşıyor oy oy

Bir oğlumuz olacak. Adı seçim
Bir de kızımız var o da geçim
Bir düğün yapacağız ki, o biçim
Seçim yaklaşıyor oy oy

Kadir ESEN
İSKİTLER/ANKARA

KABADAYI

Büyük bir bara öfkeyle giren adam:

— Gürültüyü kesin! diye bağırdı. İçinizden biriyle görülecek hesabım var. Kapının önünde duran atımı kim yeşile boyadıysa çıksın ortaya!.

Çıt çıkmayan salonun kuytu köşesinde oturan dev gibi bir kovboy yavaşça yerinden kalktı:

— Ben boyadım... N'olacak yani?.

Öfkeli adam yutkundu:

— İkinci kat boyasını ne zaman vuracağınızı soracaktım!.

DAHA ÖNCE

İki mahkumu aynı anda hücreye koymuşlardı.

Biri sordu:

— Kaç yıl yedin sen?

— On yıl.

— Öyleyse kapı yanında ben yatayım. Ben beş yıl yedim!.

Yavuz İPLİKÇİ
Oruçreis Cad. Birlik AP. D-14/13
Telsizler — ANKARA

BİLMECE

— Bir bilmece soracağım:

— Sokaklar ne zaman yıkanır?

— Yağmur yağınca.

Hilmi KURAN
Kiramettin Mah. Basmacı sok. No: 61 MUĞLA

— Hanımınız sizin bu kadar iştahlı olduğunuzu söylememişti bana!...

Murat KÜRÜZ — İSTANBUL

VARSA YOKSA

Ne DEMİREL
Ne ECEVİT
Ne TÜRKÂN
Ne TARIK
Ne MÜŞERREF
Varsa yoksa
Ah şu EŞREF

Bedri APPAK
P. K. 90 — Ödemiş İZMİR

— Seçim nutukları başladı —

«Duman üzerinde hayâl!»

YA İSTEMEZSE

Adamın biri onsekiz yaşlarındaki oğlunu evlendirmeye hazırlanıyordu. Yakın arkadaşlarından biri:

— Kardeşim dedi. Delikanlı evlenmek için Fazla küçük değil mi?.

— Haklısın kardeşim küçük ama aklı başına gelince hiç evlenmek istemez diye düşünüyorum da...

Yavuz İPLİKÇİ
Oruç Reis Cad. Birlik AP. D-14/13
Telsizler — ANKARA

KARIMIN MATEMİ

Karısı ölen bir adam Arap hizmetçisini nikahlamış.

— Ne yaptın yahu?

Diyenlere şu cevabı vermiş:

— Ölen karımın matemini tutuyorum.

YÜZLERİ OLSUN

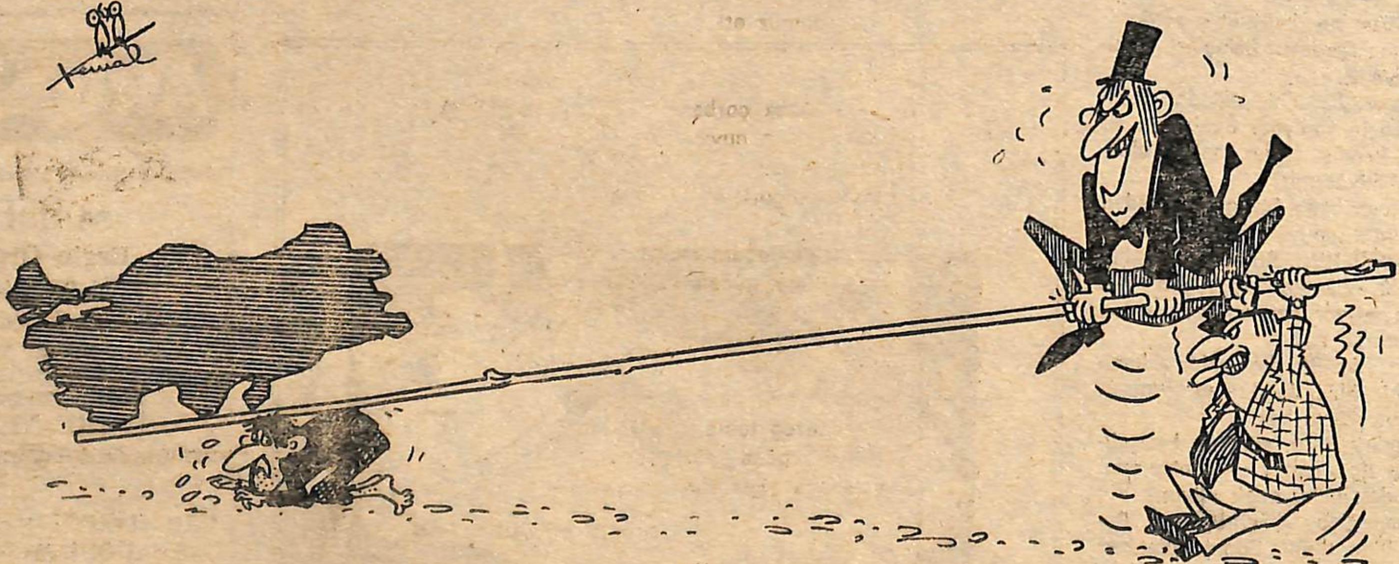
Bir adam ötekine sormuş:

— Köpekler kavga ederken birbirlerinin yüzlerine bakmazlar niçin?

Öteki cevap vermiş:

— Eğer barışırlarsa birbirlerini bakmak için yüzleri olsun diye.

SİSTEM — 3 FAN
Van Bölge Temsilciliği
Ümit KAYAÇELEBİ P.K. / VAN

Kalkınan Türkiye!...

ÂŞIK BALIKÇI

BALIKÇI Hiro, üçüncü defa olarak sevgilisi Mitsu'nun babasının karşısına çıkarak kızıyla evlenmek istediğini bildirdi.

Son derece açgözlü bir ihtiyar olan Saka:

— Geçen aydan bu yana daha mı zengin oldun? diye genç adamı hor gören bir bakışla süzdü. Yüz bin Yen (Çin parası) getirdinmi ki bana karşılık olarak sana kızımı vereyim? Hayır, değil mi? Sen hâlâ zavallı bir fakirsin.

— Şey, yani... diye acınacak bir sesle kekeledi Hiro, henüz bu paranın hepsini biriktiremedim... Ama çok yakında başaracağım...

— O zaman gel öyleyse, diye sert bir sesle cevap verdi Saka. Geç kalmamanı da tavsiye ederim. Güçlü rakiplerin var. Örneğin, Ütamaro. Ama benim budala kızım, onunla evlenmemekte ısrar ediyor.

— Ne diyorsunuz! Utamaro çok çok ihtiyar ve çirkindir... Kızınız onunla mutsuz olur. Hem kızınız beni seviyor.

— Olsun, kararı ben veririm. Ve de mutluluğun nerede olduğunu bilirim. Kızım ona hayır demekte inat ederse... Hem sen ne karışıyorsun benim işlerime? Defol! Şartlarımı biliyorsun, hiç bir zaman da değişmiyecek.

*

Hiro'nun yüreği isyanla kabardı. Bununla beraber hiç sesini çıkarmadı. Ne diyebilirdi? Saka'nın parayı her şeyin üstünde tuttuğunu biliyordu. Ah, Utamaro kadar zengin olsaydı bir...

Utamaro'nun büyük bir inci üretme havuzu vardı. Kokuski adasına bir kilometre kadar uzaklıkta olan inci üretme sahasında sayısı oldukça kabarık dalgıçlar kullanıyordu. Demek, incilerin en güzeli olan Mitsu ile evlenmek istiyordu bu ihtiyar! Ondan otuz yaş büyüktü ama bir insanın milyonları olunca bu yaş farkı göze gözükür müydü? Mitsu onunla evlenirse elmaslar içinde yüzecek, sayısız hizmetkârları olacak, bir kraliçe hayatı yaşıyacaktı. Ama genç kız inatla babasına karşı koyuyor, bu evliliği istemiyordu. Kalbinin sesini dinliyordu. Kalbi ise Hiro'ya aitti.

*

Mitsu, beklediği küçük iskeleye yanaşan Hiro'nun kayığına atlıyarak, heyecanla:

— Babam ne dedi? diye sordu.

Hiro'nun kederli bakışları sorusuna cevaptı.

— Hayır, ha, diye ekledi. Ama neden böyle yapıyor? Benim de en azından kendisi kadar inatçı olduğumu bilmiyor mu?

— Biliyor ama bir gün benden bıkacağını umuyor, diye kederle cevap verdi Hiro. Bu nedenden hiç bir zaman elde edemiyeceğim yüz bin Yen istiyor benden. Yeterki..

— Yeterki, ne?

— Oh, hiç. Bir şey geldi aklıma. Belirli bir fikir değil ama, sanırım bu parayı ortaya kor.

— Nedir? Balık avından kazandığın para ile ancak geçiniyorsun. Sonsuzadek bekliyecek miyim?

— Başka şey düşünüyorum. Balık avı filân değil. Sonra anlatırım sana. Şimdi evine dön. Zira baban yanımda olduğundan kuşkulanır. Yakında görüşmek üzre.

Birbirlerinden ayrılır ayrılmaz Hiro kayığına koştu. Son derece eski bir kayıktı bu. Yelkeni yama içinde, teknesi kararmış tahtalarile yamru yumruydu. Ama ekmek parasını çıkarmağa yarıyordu ya... Tamir edecek durumda değildi. Şimdi de zengin olma zorunluluğunun karşısında, yine ondan yararlanacaktı. Sevgilisi Mitsu'yu korkutmamak için plânını ona açmamıştı.

Hiç te dürüst bir plân değildi. Plânını yürürlüğe koyunca bir hırsız olacaktı. Onu bağışlıyacak olan tek şey de aşktı.

Utamaro'nun inci tarlasına gizlice girecekti. Istridyelerin içine ufacık parçalar halinde sokulan sedeflerin, zamanla nefis inciler haline getirildiği bu koca tarladan çalacağı incileri satarak sevdiği kızın babasına istediği parayı götürecekti.

— Gün doğmadan önce dipten yüzerek oraya girerim, diyordu kendi kendine. Sırtıma asacağım deri torbaya aşıracağım istirdyeleri koyarım. Hiç kimseye görünmeden oradan kaçarım. Sonra da kuyumcu Wakaryoma'ya giderek satarım incileri.

Bununla beraber, aradan bir hafta geçtiği halde plânını yürürlüğe koyamadı. Vicdanında huzursuz kıpırdılar hissediyordu. İnsan bir gün içinde birdenbire hırsız olamıyordu ki! Ama Mitsu'nun yeni bir uyarısı üzerine — Utamaro'nun yeni bir teklifi ile karşılaşmıştı kız — daha fazla bekliyemedi.

Ertesi sabah, gün ağarmadan, sırtına astığı torbayla inci tarlasının en uzak köşesinden denize dalarak dipten yüzmeğe başladı. Havuza girdi. Ama, o ne, istridyelerin ortasında iki karış en, iki karış boyda deri bir torba durmakta! Acaba ne vardı içinde? İnciler olmalıydı kuşkusuz. Hiro fazla düşünmeden torbayı alarak kendi sırtındaki torbanın içine attı. Büyük bir hızla yüzerek oradan uzaklaştı.

Eski kayığına atlarken görüldüğünü farketti, gözcü peşinden gelmekteydi. Yelkenini açarak hareket ettiğinde, gözcünün:

— Patrona söyliyeceğim, diye bağırdığını işitti. Elmaslara uzun zaman sahip olamıyacaksın.

Elmaslara! Torbadakiler, yoksa...? Tehlikeli bölgeden iyice uzaklaşıp enginlere vardığında merakını yenemiyerek torbayı açtı. Gözleri kamaştı gördüklerinden: İri iri, pırıl pırıl, yakutlar, zümrütler, pırlantalarla doluydu torba. Bir hazine!

— Şimdi anlıyorum, diye mırıldandı. Utamaro, inci üretim sahası adı altında, ona çok daha fazla kâr sağlıyan elmas kaçakçılığı yapıyor... Alış veriş yeride deniz altı.. Polis aciz kalmıştı bu haydutlarla uğraşmakta, şebekeyi bir türlü yakalıyamıyordu. Kaçakçılığı meydana çıkarana vaad edilen mükâfat beş yüz bin Yen'di. Bu olağanüstü haberi derhal Mitsu'ya haber vereyim.

*

Genç kız ellerini çırparak:

— Zengin olduk! diye bağırdı. Babam artık evlenmemize razı olacak. Bu elmasları kabul etmemesi için hiç bir neden yok.

— Neler söylüyorsun sevgilim? Onları ne şekilde aldığımı babana söyliyemem. Mükâfat ile yetineceğiz. Kaybedecek bir dakikamız bile yok, Utamaro'yu yakalatmak için. Aksi halde türlü yalanlarla o beni yakalatır. Haydi, atla benim eski tekneye.

Hiro aldanmamıştı. Mitsu ile, kayıklarında beş mil kadar açılmışlardı ki peşlerine düşen bir motör gördüler.

— Odur, diye genç kız bağırdı. Utamaro peşimizde. Yakalıyacak bizi.

— Belli olmaz, diye onu teskine çalıştı Hiro. Kayığım eski ama güçlüdür. Hem rüzgâr arkadan esiyor. Limana ondan önce girer ve yetkililere durumu bildiririz.

Motor bütün gücüyle ilerliyor, kayık dalgalar üzerinde uçuyordu. Arkadan esen rüzgâr hızını arttırmıştı. Bazen iri bir dalga üzerinde havalanıyor, bir kâğıt parçası gibi metrelerce uzağa atılıyorlardı. Bu dev dalgalar üzerlerine kıvrılabilir, onları ileri atacağına, içine alarak yutabilirdi. Uğursuz siklonların ne yapacakları hiç belli olmazdı.

Birden Utamaro'nun motorunun ayrı bir yöne çevrildiğini gördüler. Mitsu:

— Bizden uzaklaşıyor, dedi hayretle. Artık bize yaklaşmak istemiyor.

— Hilesini anlıyorum, diye Hiro cevap verdi. Yolumuzu kesmek için yön değiştirdi. Ama ben de ondan geri kalmıyacağım.

Hiro da kayığın burnunu dalgalara doğru çevirdi. Çılgınca bir maceraya girişmişlerdi. Dev gibi bir dalga, rüzgârı önüne katmış saldırıyor, kuduruyor, doğa birbirine giriyordu. İki saat, ölüm kalım mücadelesi yaptılar.

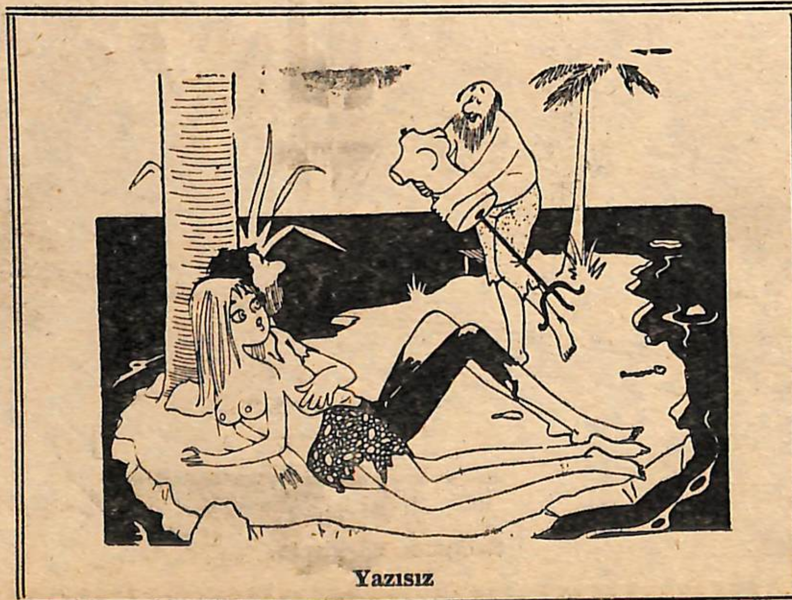
Ama mucizeler bazen en akla gelmiyecek olaylar meydana getirmezler mi? Birden rüzgâr diniverdi. Kayık durdu. Motor da arıza yaptı. Gök yüzü simsiyah oldu, denizle bir olmuşcasına alçaldı.

— Fırtına kopacak, diye mırıldandı Hiro. Bizim üzerimize inerse..

Daha fazla konuşamadı. Dehşete kapılmıştı. Ufukta iri bir su ve hava hortumu belirmiş, bir yılan gibi kıvrıla kıvrıla ilerliyordu. Hem de onlara doğru. Artık hiç bir şey onları ölümden kurtaramazdı.

Ama kurtuldular. İrileşmiş gözleri önünde, bu hortum akıl almaz bir dönüşle kıvrılarak Utamaro'nun motorunu içine alarak bir kaç saniyede uzaklara doğru kayboldu gitti.

Çeviren: Süheylâ AYKUT

Yazısız

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer : Akbaba Matbaası

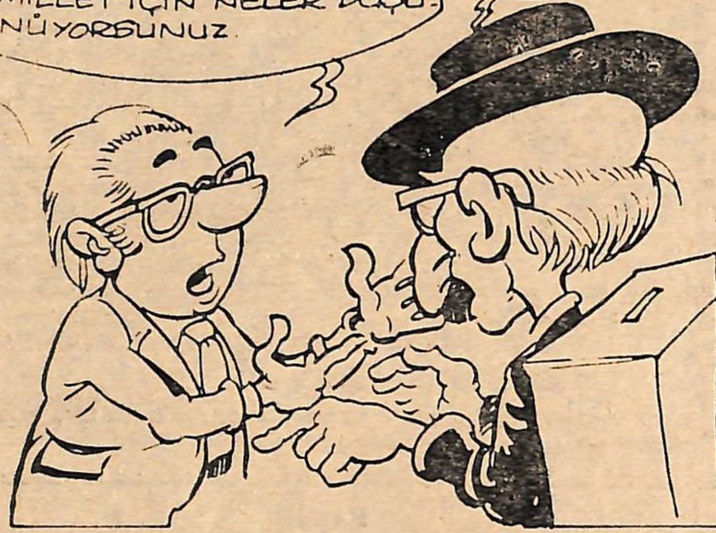
İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8 - 10, Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.

Fiyatı : 250 kuruş,

Dağıtım :
Hürriyet Gazete Dağıtımı A.Ş.

BİR KONUK BİR HÖDÜK

Bir Çizerin Kaleminden

HÜSNÜ VE TAVUĞU

HÜSNÜ bir tavuk almıştı. Seviniyordu çocuklar gibi!... Hani, çocuklar bayram giysilerini giyer, nasıl sevinirler?.. İşte öyle! Ne var ki, Hüsnü tavuk almıştı ama, tavuğun kümesi yoktu. Tavuk gider komşunun kümesinde yumurtlar, rahatlardı!...

Saffet beyin de bir tavuk, bir horozu vardı. Hüsnü bir tavuk almış, Saffet beyin tavuğu da o günden itibaren yumurtlamağa başlamıştı. Oysa yumurtlayan Hüsnü'nün tavuğu idi. Saffet bey, çil tavuğunu çok seviyordu. «Bir gün gelecek, bu tavuk elbet yumurtlayacak» der dururdu.. İşte o gün gelmişti. Hüsnü de tavuğunu çok seviyordu..

«Elbet bir gün gelecek, bu tavuk yumurtlayacak» diyordu. Oysa, Hüsnü bilmiyordu. (O günün) gelmesine gerek yoktu. Tavuğu yumurtluyordu. Yumurtluyordu ama, Saffet beyin kümesine. Günler aylar geçti.. Hüsnü, tavuğundan beklediği yumurtaları göremedi.. Yavaş yavaş bu duruma, bozulmağa başladı Hüsnü! «Neden yumurtlamaz bu tavuk?» diyordu da başka birşey demiyordu. Çevrede bir çok horoz vardı.. Yoksa horozları mı beğenmiyordu? Gitti bir horoz aldı. Aldı da ne oldu sanki? Hiç!... Değişen bir şey yoktu!...

Acaba, hasta mıydı? Veteriner'e götürdü. Tavuğu sağlıklıydı... Bir hastalığı yoktu. Hüsnü deli olacaktı. Kendisine bu tavuğu (cins tavuk!) (çok yumurta veren!) tavuk diye satmışlardı. Tavuğun da, öyle güzel görüntüsü vardı ki.. İnsan bunu nasıl keserdi?.. Nasıl kıyardı bu tavuğa?..

Acaba, kasten mi yumurtlamıyordu?. Tavuğu kesip,, karnına bakmayı bile düşündü. «Ne olursa olsun» dedi bir süre daha tanıdı tavuğuna Onbeş gün içinde yumurta vermezse kesecekti... Kararını vermişti. Onbeş gün değil, bir ay geçti.

Ne yapsın Hüsnü? Üzülerek tavuğunu kesmek zorunda kaldı.

Ertesi gün, Saffet beyi de bir düşüncedir aldı. Çünkü tavuğu yumurtlamaz olmuş, birden bire yumurtadan kesilmişti. Bunda bir iş vardı. Saffet beye göre, bu tavuk yumurtluyordu... Yumurtluyordu ama, biri gelip kümesten bu yumurtaları yürütüyordu. Bir - iki gündür, kümese bir hırsız dadanmıştı. Böyle düşündü Saffet!...

Durmadan, kulağına sesler gelir gibi oluyordu. «Biraz daha düşün Saffet!... Ha gayret!» Düşündü, taşındı.. (Nedenini) bulmuştu!... Bu kararla Hüsnü, Yumurta hırsızı olmuştu! Ancak, henüz sanık durumunda idi. Hüsnü'yü suç üstü yakalayıp, suçlu durumuna sokacaktı. Pusu kurup, beklemeğe başladı. Geç saatlere kadar bekledi ama, ne gelen oldu, ne geçen!...

Ertesi gün: Hüsnü, kucağında bir tavukla çıka geldi. Yeni bir tavuk almıştı. İşte, o günden sonra, Saffet beyin tavuğu tekrar yumurtlamağa başladı. Saffet bey, tavuğunu okşadı, sevdi.. «Demek, bir - iki gün ara verdi» dedi «İşte biz insanlar böyleyiz... Hep yumurtlasın isteriz...»

Oysa yumurtlayan gene Hüsnü'nün tavuğu idi. Bu arada Saffet bey üzülmeğe başlamıştı. Hüsnü'ye boşuna iftirada bulunduğunu düşünüyor gidip özür dilemek istiyordu. Bir gün bu isteğine yenilip, Hüsnü'ye gitti. «Özür dilerim Hüsnü bey» dedi, «senin hakkında kötü düşündüm!»

Hüsnü, «olabilir» dedi «Herkes istediği gibi düşünmekte serbesttir!»

«Tekrar özür dilerim» dedi Saffet, üzgün bir poz alarak!...

«Özür dileyip durma» dedi Hüsnü. Pek de haksız olmadığını söyledi, Saffet'in! «Hakkında kötü düşünmekte haklısın» dedi «Yumurtlamıyor diye o güzelim tavuğa nasıl kıydım, nasıl yaptım bu işi?..» Saffet, kulak kesilmiş, dinliyordu Hüsnü'yü. «Şimdi bizim karı da doğurmuyor.. Ne yani... Kesmek mi lâzım arkadaş?» dedi «Bu aldığım tavuk, ister yumurtlasın, ister yumurtlamasın, kesmeyeceğim!.. Bakkalda yumurta mı yok?..

Canım tavuk isterse.. Gider bir tavuk alır, keserim. O başka!»

«Haklısın» dedi Saffet. «Yumurtlamıyor diye bir tavuk kesilmez elbette.. Benim tavuk tam bir sene, tek bir yumurta bile vermedi.. Kesmedim arkadaş! İsrarla bekledim yumurtlayacağı günü... Beklemek gerek, kesmek değil!»

— Yolda giderken uyuma ayol!...
Kapak görürsen bakmadan geçme altında bira varmış!...

FAKİR

Fakir et alamaz
Süt
Yumurta alamaz.
Gene de
Çanak yalamaz,
Fakir balık
Alamaz...
Zeytin - ekmek
Bulamaz...
Gene de
Aç gözlü olmaz.
Zengin
Türlü nimetler
İçinde
Açtır!..
Fakire muhtaçtır!.

● ● ●

VAR AMA

Dostum yok değil,
Var, var olmasına...
Görmezler beni
Alış - verişte.
Oysa, ben:
Dostlar alış - verişte
Görsün diye
Çıkarım pazara.
Neden görmezler..
Göremezler?
Ama, görseler de
Ne çıkar?
Borç vermezler!..

BİR AÇIKLAMA!...

Sayın Fethi Tonbul!...

(Bir çizerin kaleminden) başlığı altında okuduğunuz (bu ne biçim yazı) sizi üzmüş!... Böyle yorumlayıp, üzüldüğünüze biz de üzüldük..

Ne var ki, bu yazı dergimize yapıtlarını gönderen okurlarımızı eleştirmiyor. Yazıyı dikkatle bir kez daha okursanız (o yazının) alın yazısından söz ettiğini göreceksiniz.

«Sizin için» sayfası Akbaba'nın siz sevgili okurlarına, genç, yetenekli arkadaşlara açtığı bir fondur. Buradan, yarının ünlü'leri yetişecektir.

Unutmayın ki, Akbaba'nın ünlü yazar ve çizerleri, sizlerin arasından çıkmıştır.

Yazılarınızı, çizgi ve şiirlerinizi «SİZİN İÇİN» sayfası dört gözle bekliyor!...

Akbaba ailesi, tüm okurlarımıza sevgi ve saygılarını sunar mutluluklar diler.

YAZISIZ

Yazısız

— Biliyorum siyah yünüm bittiği için, çorabının bir tekini pembe ile ördüm. Ama ayakkabı içinde farkedilmez!...

UYANIK

Öğretmen, öğrenciye:

— «Çalmak» fiilinin gelecek zamanını söyle bakayım.

— Hapse gireceğim, hapse gireceksin, hapse girecek, diye çocuk cevap verdi.

KUYRUK

— Kanımca eviniz çok dar.

— Nereden anladınız?

— Köpeğinizden. Hayvancağız kuyruğunu sağa sola sallıyacağına, yukarı aşağı sallıyor!

ÜST TARAFI

Bir adam, arkadaşına:

— Sana bir derdimi açacağım, dedi, karıma aşktan beklediği zevki veremiyorum. Acaba ne yapsam?.

— Bunun kolayı var, diye arkadaşı cevap verdi, bir akşam kolunun altına bir şampanya şişesi sıkıştırarak evine gidersin. Işıkları hafifçe kısar, pikaba romantik bir plâk koyarsın, karına seksi bir gecelik giymesini söyledikten sonra gidip iki kristal bardağa şampanya koyar, onları yatağın baş ucundaki küçük masaya bırakır, pencereye gelip dışarı uzanır ve bir ıslık çalarsın.

— Hepsini anladım ama, pencereyi açıp ıslık çalmak ne demek oluyor?

— Canım, işin geri kalan tarafını tamamlamak için ben dışarda bekliyeceğim!..

SAAT AYARI

İki mahkûm hücrelerinde konuşuyorlardı:

— Bak ne güzel bir saat, değil mi? diye sordu biri.

— Ama bu baş gardiyanın saati, dedi korkuyla ikincisi.

— Evet, onu müdürün cebinden aşırdım.

— «Yarasalar» adlı kitabı bitirmedin mi?..

— Elimden geldiği kadar sizi genç göstermeğe çalışıyorum!.

ÇORBADAN DÖNENİN

— Balayı seyahatinden döneli bir hafta oluyor, bana sadece çorba içiriyorsun. Oysa, sana bir yemek kitabı hediye etmiştim, dedi.

— Çok doğru, diye eşi cevap verdi, ama ben o kitabın çorbalara ait bölümünü daha bitirmedimki!

YAŞ

Şapkacı dükkânına giren bir kadın şapkaları başına giyiyor, ama hiç birini beğenmiyordu. Kadına, çiçeklerle süslü bir şapka giydiren satıcı:

— Bunu satın alınız madam, dedi, sizi olduğunuzdan on yaş genç gösteriyor.

— Hayır almam, diye kadın cevap verdi. Çünkü onu başımdan çıkardıktan sonra on yaş yaşlı gözükürüm!.

SENİNKİNİ Mİ?

Çok müsrif bir kadındı. O gün yine yeni bir şapka satın almıştı. Kocası:

— Kafanı süslemekten başka şey düşünmüyorsun, diye bağırdı.

— Ya, seninkini süslememi mi tercih ederdin yoksa, diye mırıldandı.

UYKUSU KAÇMIŞ

Bir kadın, kızına:

— Dün gece nişanlın çok geç gitti, dedi.

— Oh anneciğim, gevezeliklerimizle senin uykunu kaçırdığımız için özür dilerim, diye kız cevap verdi.

— Gevezelik ettiğiniz zaman değil, saatlerce sustuğunuz zaman ne yaptığınızı düşünerek uykum kaçtı aslında!...

UCUZ HEDİYE

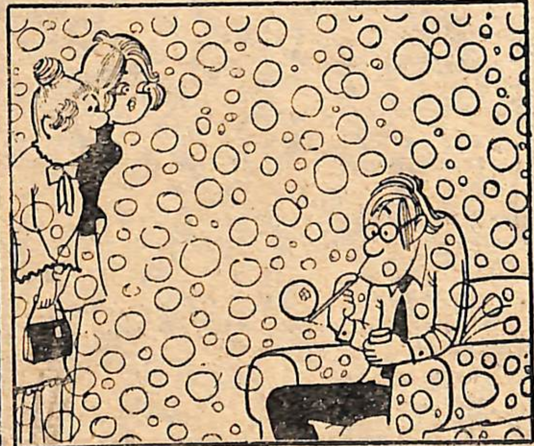
Bir bayram arifesinde iki arkadaş büyük bir mağazada karşılaştılar. Biri:

— Karıma bir hediye satın almam lâzım ama ne alacağımı bilmiyorum, dedi. Ona ucuz bir şey satın alacak olursam ağlamaya başlıyacağından eminim.

— Şu halde, ona iki düzine mendil satın al, diye arkadaşı cevap verdi..

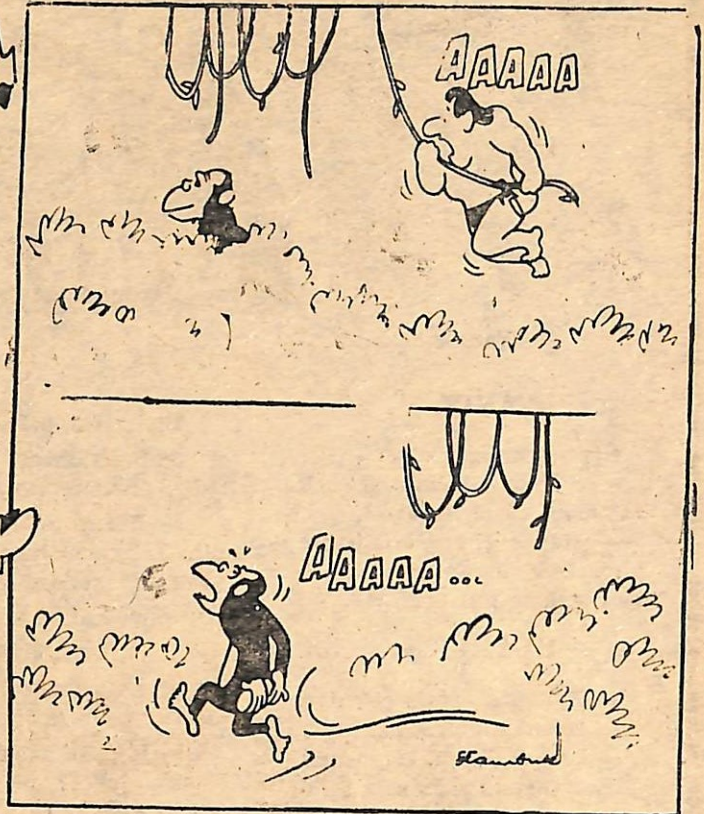

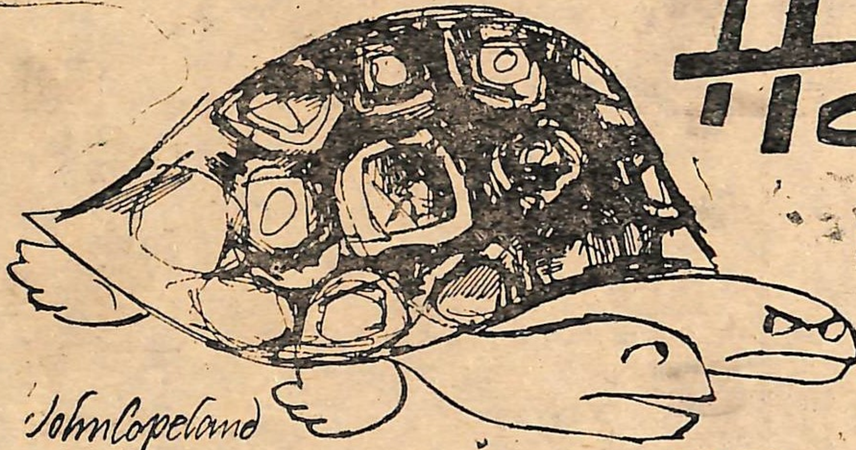
— Sana bir müjdem var... Gel bak... Kocam sigarayı bıraktı!...

dünya karikatürleri

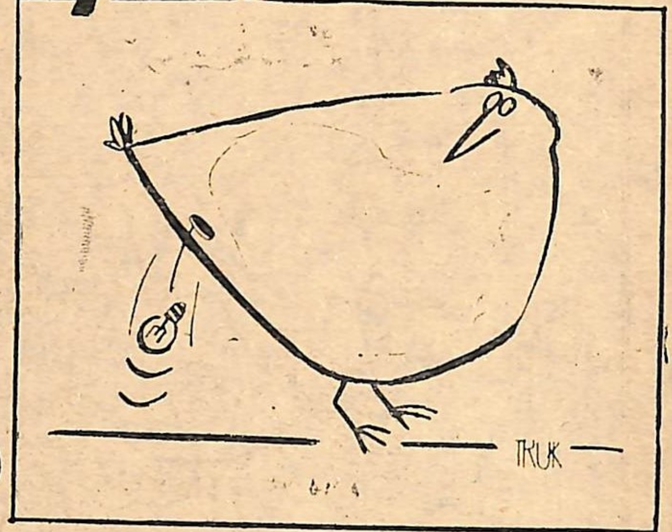

Hayvanlar

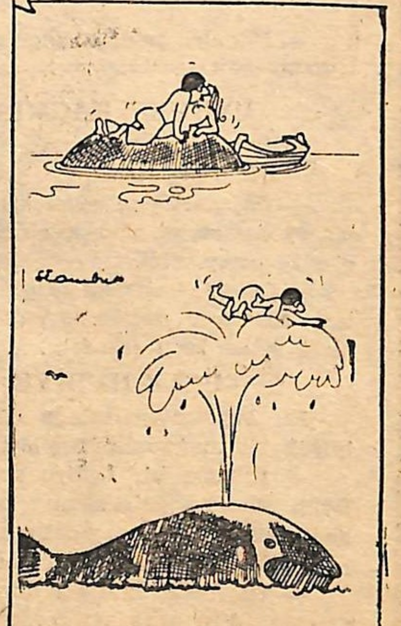

KOALİSYON!

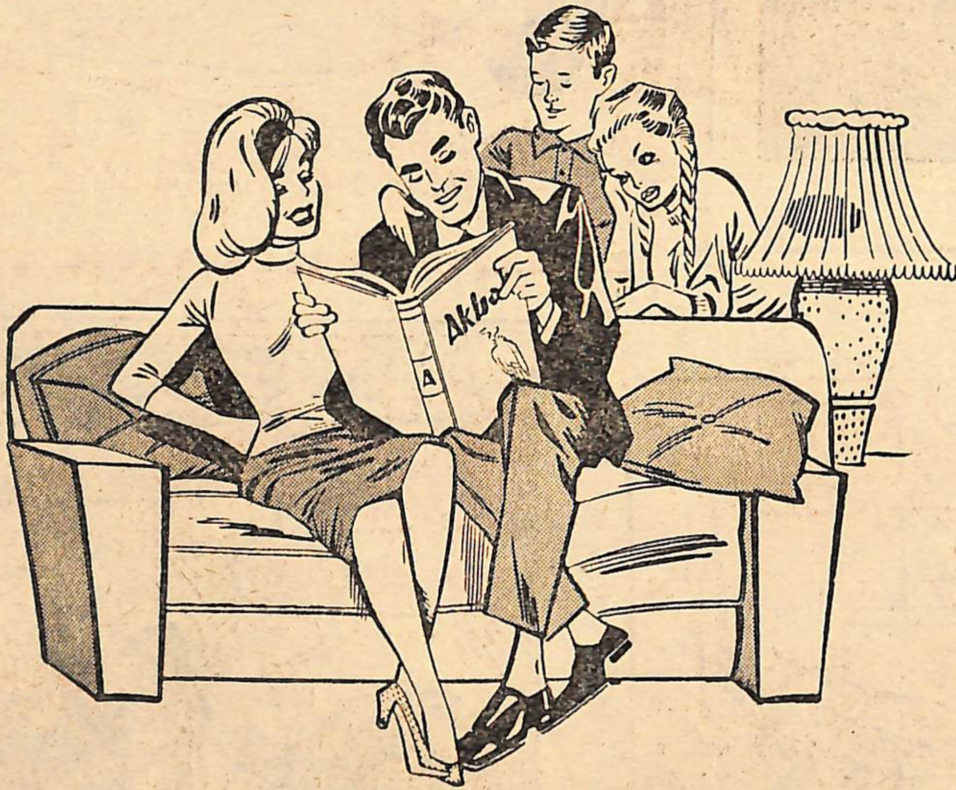

TÜRK BASININDA

55

YILI AŞAN
İLK VE TEK
MİZAH DERGİSİ

Akbaba

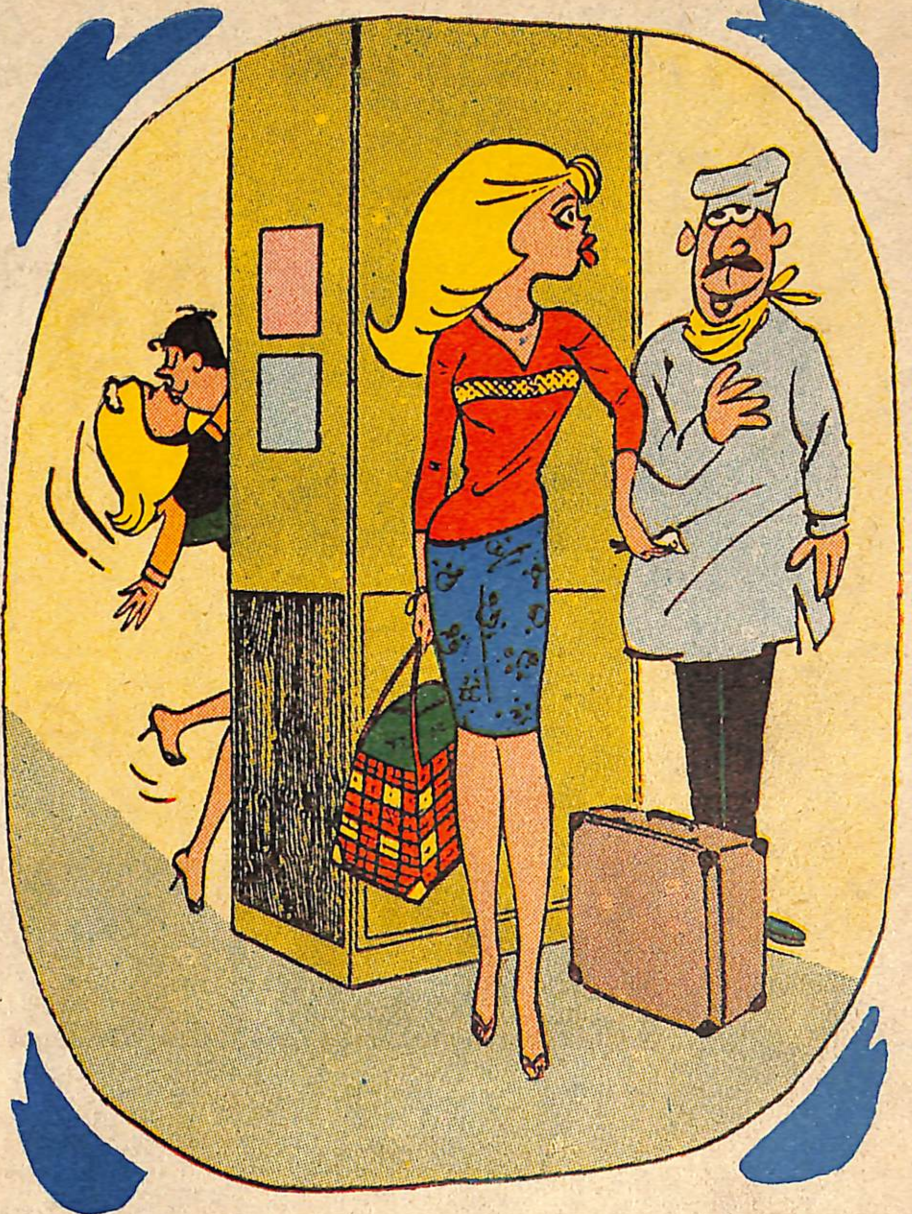

AKBABA EVİNİZİN NEŞESİDİR

Ak—147

Akbaba

-HİZMETÇİYLE BEYİ DİKİZLEMEKTEN YEMEK YAPMAĞA VAKİT KALMADI!

